

Zittingsdocument

A9-0255/2021

23.7.2021

VERSLAG

Verslag over de uitvoering van de EU-trustfondsen en de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije
(2020/2045(INI))

Commissie buitenlandse zaken
Commissie ontwikkelingssamenwerking
Begrotingscommissie

Rapporteur: György Hölvényi, Janusz Lewandowski, Milan Zver

(Medeverantwoordelijke commissie – Artikel 58 van het Reglement)

Rapporteur voor advies (*):
Sira Rego, Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken

(*) Procedure met medeverantwoordelijke commissies – Artikel 57 van het Reglement

INHOUD

	Blz.
TOELICHTING – SAMENVATTING VAN DE FEITEN EN BEVINDINGEN	3
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	7
MINDERHEIDSSTANDPUNT	29
ADVIES VAN DE COMMISSIE BEGROTINGSCONTROLE	30
ADVIES VAN DE COMMISSIE BURGERLIJKE VRIJHEDEN, JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN	37
INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	46
HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE	47

TOELICHTING – SAMENVATTING VAN DE FEITEN EN BEVINDINGEN

Het verslag heeft als doel de EU-trustfondsen (EUTF's) die sinds 2014 zijn opgericht en tot december 2021 zijn verlengd, en de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije (FVT) aan een beleidsevaluatie te onderwerpen.

Hoewel de FVT een ander politiek en juridisch karakter heeft: de FVT is een coördinatiemechanisme en geen extrabudgettaire instrument; de bijdragen van de lidstaten aan de FVT niet vrijwillig zijn, maar gebaseerd zijn op hun bni-bijdragen en in de begroting van de Unie worden opgenomen als externe bestemmingsontvangsten, hebben zowel de EUTF's als de FVT problemen opgeleverd met betrekking tot de democratische verantwoordingsplicht, de rol van het Europees Parlement en de integriteit van de EU-begroting.

Het Parlement heeft herhaaldelijk de toegevoegde waarde van deze extrabudgettaire (EUTF's) en buitengewone (FVT) instrumenten erkend, maar heeft ook herhaaldelijk kritiek geuit op de wijze waarop zij tot stand zijn gekomen en zijn verlengd, waarbij het Parlement niet naar behoren is betrokken. Ook de controlerende rol van het Parlement ten aanzien van deze instrumenten is beperkt gebleven.

De rapporteurs zijn van mening dat externe hulp volledig uit de Uniebegroting zou moeten worden gefinancierd en op coherente wijze zou moeten worden uitgevoerd volgens gestroomlijnde regels, op basis van medewetgevingsinstrumenten en met volledige erkenning van de wetgevings-, budgettaire en controlerende bevoegdheden van het Parlement. Voorts zijn zij van mening dat alle mogelijkheden die het instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (NDICI-Global Europe) en het instrument voor pretoetredingssteun (IPA III) bieden, ten volle moeten worden benut.

Met name wat betreft NDICI-Global Europe zijn zij van mening dat het nieuwe belangrijkste externe instrument zal leiden tot een grotere flexibiliteit en een groter reactievermogen, waardoor het de activiteiten van de bestaande trustfondsen kan voortzetten en aldus de eenheid van de Uniebegroting kan waarborgen.

Om in eventuele grotere behoeften te kunnen voorzien, gaat de voorkeur duidelijk uit naar het gebruik van de huidige instrumenten, met name NDICI-Global Europe, zo nodig met een verhoogd budget via een herziening van het huidige MFK en NDICI-Global Europe, of aangevuld met bijdragen van de lidstaten en derde landen in de vorm van externe bestemmingsontvangsten.

Mocht er toch een nieuw trustfonds nodig zijn, dan moet dit volgens de rapporteurs naar behoren worden gemotiveerd door de uitbraak van een grote crisis, een plotselinge verandering in de internationale betrekkingen die een krachtige financiële reactie van de EU vereist, of de noodzaak om middelen met derde landen te bundelen, hetgeen niet mogelijk zou zijn in het kader van de instrumenten met medebeslissingsbevoegdheid. In dat geval zou het Parlement, anders dan in het vorige MFK 2014-2020, van meet af aan volledig bij de zaak moeten worden betrokken.

BÊKOU

Het Bêkou-trustfonds voor de Centraal-Afrikaanse Republiek is in juli 2014 door de EU en drie lidstaten (Frankrijk, Duitsland en Nederland) opgericht als het allereerste trustfonds van de Unie, waarmee de steun voor de Centraal-Afrikaanse Republiek (CAR) wordt gebundeld en beheerd in de nasleep van de crisis die het land in 2012-2013 en daarna in haar greep had. Het doel ervan is de bevolking en de staat weerbaarder te maken in zeer kwetsbare omstandigheden, met name door programma's op het gebied van gezondheid, water en sanitaire voorzieningen, plattelandsontwikkeling en economisch herstel, alsook verzoening en sociale cohesie te ondersteunen.

Naast de toewijzingen van het Europese Ontwikkelingsfonds (EOF) en de EU-begroting (218,9 miljoen EUR) hebben Frankrijk, Duitsland, Nederland, Italië en Zwitserland bijgedragen aan het fonds, dat in 2019 in totaal 296,8 miljoen EUR bevatte. Bêkou ("hoop" in de plaatselijke Sangotaaal) is erop gericht om noodhulp, herstel, wederopbouw en ontwikkelingsinterventies op langere termijn op flexibele en dynamische wijze met elkaar te verbinden.

Sinds 2014 hebben de EU, die veruit de belangrijkste partner van de CAR is, en haar lidstaten en andere contribuanten in totaal meer dan 910 miljoen EUR uitgetrokken voor de verlening van basisdiensten aan de bevolking (met name onderwijs en gezondheid, waaronder de bestrijding van de COVID-19-pandemie sinds de uitbraak ervan), de stabiliteit en het vredesproces.

MADAD

Het regionaal trustfonds van de EU in respons op de Syrische crisis (Madad) is in december 2014 opgericht om in te spelen op de weerbaarheidsbehoeften op langere termijn van Syrische vluchtelingen en intern ontheemden in buurlanden, en om gastgemeenschappen en hun overheden te ondersteunen. Madad werd opgericht voor een initiële periode van vijf jaar, met een initiële financiering van 1 miljard EUR. Vervolgens werd het in 2019 en 2020 met nog eens twee jaar verlengd tot 14 december 2021, om te zorgen voor een naadloze overgang naar de EU-crisisrespons in het kader van het huidige MFK 2021-2027.

Het fonds heeft meer dan 2,2 miljard EUR gemobiliseerd uit de EU-begroting en bij 21 lidstaten, Turkije en het Verenigd Koninkrijk, en had in december 2020 voor 2 miljard EUR aan contracten gesloten voor meer dan 94 projecten. Het trustfonds steunt intussen meer dan 7,29 miljoen begunstigden. In 2015 werd het fonds gewijzigd om ook de crisis in Irak te dekken. In geografisch opzicht is het overgrote deel van de financiering toegewezen aan acties in meerdere landen die het grootste aantal Syrische vluchtelingen opvangen: Libanon, Turkije en Jordanië. Het budget wordt als volgt verdeeld: 43 % gaat naar Libanon, 23 % naar Turkije en 24 % naar Jordanië. De acties in Irak ontvangen 7 %, terwijl 2,1 % is toegewezen aan de Westelijke Balkan (Servië, Noord-Macedonië). Het trustfonds kon ook worden gevraagd om in de behoeften te voorzien en steun te verlenen in Syrië als het conflict daar zou zijn beëindigd, op voorwaarde dat er een geloofwaardige politieke transitie op gang zou komen, overeenkomstig Resolutie 2254/2015 van de VN-Veiligheidsraad. Doordat het conflict aanhield, is echter duidelijk niet aan deze voorwaarden voldaan.

AFRIKA

Het Noodtrustfonds van de Europese Unie voor stabiliteit en de aanpak van de diepere oorzaken van onregelmatige migratie en ontheemding in Afrika (het trustfonds voor Afrika) is op 12 november 2015 opgericht om de veelzijdige problemen te helpen aanpakken die instabiliteit in de hand werken in de Sahel en rond het Tsjaadmeer, in de Hoorn van Afrika en het noorden van Afrika. Het trustfonds voor Afrika bestrijkt 26 in aanmerking komende landen in drie regio's: de Sahel en het Tsjaadmeer (Burkina Faso, Kameroen, Tsjaad, Gambia, Mali, Mauritanië, Niger, Nigeria, Senegal, Ghana, Guinee en Ivoorkust); de Hoorn van Afrika (Djibouti, Eritrea, Ethiopië, Kenia, Somalië, Zuid-Soedan, Soedan, Tanzania en Oeganda); en het noorden van Afrika (Algerije, Egypte, Libië, Marokko en Tunesië).

Het trustfonds voor Afrika opereert langs vier strategische assen: 1) meer economische kansen en werkgelegenheid creëren door middel van economische programma's gericht op het scheppen van werkgelegenheid; 2) gemeenschappen weerbaarder maken, onder meer door basisdiensten te verlenen aan de plaatselijke bevolking, vluchtelingen en ontheemden met betrekking tot voedsel en voeding, veiligheid, gezondheid, onderwijs en sociale bescherming; 3) beter migratiebeheer, met inbegrip van de ontwikkeling van nationale en regionale migratiestrategieën, voorkoming van irreguliere migratie, bestrijding van mensenhandel en het smokkelen van migranten, bevordering van daadwerkelijke vrijwillige terugkeer en duurzame re-integratie, internationale bescherming en asiel, reguliere migratie en mobiliteit, en 4) beter bestuur en conflictpreventie, aanpak van mensenrechtenschendingen en handhaving van de rechtsstaat, onder meer door capaciteitsopbouw ter ondersteuning van veiligheid en ontwikkeling. Het fonds heeft ongeveer 5 miljard EUR gemobiliseerd, waarvan ongeveer 0,6 miljard EUR van EU-lidstaten en andere donoren.

COLOMBIA

Colombia wordt al meer dan vijftig jaar geteisterd door een binnenlands gewapend conflict dat aan meer dan 220 000 mensen het leven heeft gekost, grotendeels burgers, en waardoor meer dan vijf miljoen Colombianen intern ontheemd zijn geraakt – wereldwijd een van de hoogste aantallen. Dit conflict is onder meer aangewakkerd door een lange geschiedenis van politiek geweld, grote sociale en economische ongelijkheid, drugshandel en andere illegale activiteiten, en het ontbreken van een sterke overheid die in staat is diensten te verlenen aan de burgers. De gevolgen van het conflict zijn vooral merkbaar in plattelands- en afgelegen gebieden, maar heeft ook uiterst schadelijke effecten gehad op de economische en sociale ontwikkeling van Colombia als geheel.

Op 24 augustus 2016 sloten de regering van Colombia en de belangrijkste rebellengroepering van het land, de “Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia” (FARC), een vredesakkoord. Hoewel er sindsdien veel vooruitgang is geboekt, is de situatie in Colombia de laatste tijd weer kwetsbaarder geworden, omdat het land met meerdere crises tegelijk te kampen heeft: de gevolgen van de Venezolaanse vluchtelingencrisis (meer dan 1,8 miljoen Venezolaanse vluchtelingen wonen nu in Colombia); tegenslagen in het vredesproces, en de gevolgen van de COVID-19 pandemie.

Het EU-trustfonds voor Colombia werd in december 2016 opgericht om de uitvoering van het vredesakkoord tussen de Colombiaanse regering en de FARC te ondersteunen. Het fonds heeft meer dan 128 miljoen EUR gemobiliseerd uit de EU-begroting en bij twintig lidstaten,

Chili en het Verenigd Koninkrijk.

FVT

In oktober en november 2015 heeft de EU toegezegd in eerste instantie 3 miljard EUR aan extra middelen ter beschikking te stellen om Syriërs die tijdelijke bescherming genieten, en de gastgemeenschappen in Turkije te ondersteunen. Vervolgens heeft de Commissie eind november 2015 een besluit aangenomen tot oprichting van de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije, als EU-respons op de oproep om vluchtelingen in Turkije te ondersteunen die zijn gevlucht voor de conflicten in Syrië, Irak of Afghanistan of uit andere landen afkomstig zijn. De op 1 januari 2016 opgerichte faciliteit had aanvankelijk een budget van 3 miljard EUR. Van dit bedrag was 1 miljard EUR afkomstig uit de EU-begroting en 2 miljard EUR uit financiering van de lidstaten om de EU-begroting niet verder te belasten. De bijdragen van de lidstaten worden berekend aan de hand van een verdeelsleutel op basis van hun bruto nationaal inkomen. De faciliteit coördineert de financiering uit verschillende bestaande externe financieringsinstrumenten van de EU (IPA, ENI, DCI). De financiering bestrijkt humanitaire en niet-humanitaire activiteiten, met financiële toewijzingen van respectievelijk 1,4 miljard EUR en 1,6 miljard EUR.

In de verklaring van de EU en Turkije van 18 maart 2016 hebben de Europese Raad en Turkije hun verbintenis bevestigd om het gezamenlijke actieplan van de EU en Turkije uit te voeren om Turkije bij te staan bij de beheersing van de migratiecrisis. Bij die gelegenheid hebben zij ook afgesproken dat vóór eind 2018 een extra bedrag van 3 miljard EUR zou worden toegevoegd aan de begroting van de faciliteit. Daarvan is ditmaal 2 miljard EUR afkomstig uit de EU-begroting en 1 miljard EUR uit financiering van de lidstaten. De in het kader van de twee tranches gefinancierde projecten lopen respectievelijk tot medio 2021 en tot uiterlijk medio 2025, en de EU en haar lidstaten zijn verreweg de grootste donoren die de gevolgen van de Syrische crisis aanpakken. Het EUTF Madad en de FVT overlappen elkaar overigens tot op zekere hoogte.

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

Verslag over de uitvoering van de EU-trustfondsen en de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije (2020/2045(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 208, 210, 214 en 314 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien artikel 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie,
- gezien het Europees Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020¹,
- gezien Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014 (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012²,
- gezien Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad van 20 juni 1996 betreffende humanitaire hulp³,
- gezien de algemene begrotingen van de Europese Unie voor de begrotingsjaren 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 en 2021,
- gezien de mededeling van de Commissie van 18 november 2011 over de totaalaanpak van migratie en mobiliteit (TAMM) (COM(2011)0743),
- gezien het mondiaal pact inzake migratie en het mondiaal pact inzake vluchtelingen, die beide zijn goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in 2018,
- gezien de mededeling van de Commissie van 7 juni 2016 over een nieuw partnerschapskader met derde landen in het kader van de Europese migratieagenda (COM(2016)0385),
- gezien het actieplan van de top van Valletta van november 2015,
- gezien de verklaring van de EU en Turkije van 18 maart 2016,

¹ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 884.

² PB L 193 van 30.7.2018, blz. 1.

³ PB L 163 van 2.7.1996, blz. 1.

- gezien de nieuwe Europese consensus inzake ontwikkeling met als titel “Onze wereld, onze waardigheid, onze toekomst”, die werd gepubliceerd op 30 juni 2017,
- gezien het werkdocument van de diensten van de Commissie van 30 april 2014 met als titel “Tool-Box – A rights-based approach, encompassing all human rights for EU development cooperation” (Een op rechten gebaseerde benadering voor de EU-ontwikkelingssamenwerking waarin alle mensenrechten besloten liggen) (SWD(2014)0152),
- gezien de Europese consensus betreffende humanitaire hulp van 30 januari 2008,
- gezien de oorspronkelijke oprichtingsovereenkomsten van het EU-trustfonds (EUTF) Bêkou, het EUTF Madad, het EUTF voor Afrika en het EUTF voor Colombia, en de herziene oprichtingsovereenkomsten van december 2020,
- gezien Besluit C(2015)9500 van de Commissie van 24 november 2015 inzake een mechanisme voor de coördinatie van het optreden van de Unie en de lidstaten – de Vluchtelingenfaciliteit voor Turkije⁴, zoals gewijzigd bij Besluit C(2016)855 van de Commissie van 10 februari 2016⁵, Besluit C(2017)2293 van 18 april 2017⁶, Besluit C(2018)1500 van 14 maart 2018⁷ en Besluit C(2018)4959 van 24 juli 2018⁸,
- gezien het vierde jaarverslag van de Commissie over de Faciliteit voor vluchtelingen in Turkije van 30 april 2020 (COM(2020)0162) en haar eerdere verslagen,
- gezien het zevende resultatenverslag over het EUTF Madad⁹,
- gezien de speciale verslagen van de Europese Rekenkamer met als titel “Het EU-Trustfonds Bêkou voor de Centraal-Afrikaanse Republiek: ondanks enkele tekortkomingen een hoopvolle start” (nr. 11/2017); “De Faciliteit voor vluchtelingen in Turkije: de ondersteuning is nuttig, maar er zijn verbeteringen nodig om de kosteneffectiviteit te vergroten” (nr. 11/2018) en “Noodtrustfonds van de Europese Unie voor Afrika: flexibel, maar een gebrek aan gerichtheid” (nr. 32/2018),
- gezien de besluiten van de Commissie om de EUTF’s tot en met december 2021 te verlengen in overeenstemming met artikel 234 van het Financieel Reglement, en gezien de standpunten van het Parlement over de ontwerpbesluiten tot verlenging,
- gezien zijn resolutie van 18 april 2018 over de tenuitvoerlegging van de externe financieringsinstrumenten van de EU: tussentijdse herziening 2017 en toekomstige architectuur na 2020¹⁰,
- gezien zijn resolutie van 17 april 2018 over de tenuitvoerlegging van het financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking, het instrument voor

⁴ PB C 407 van 8.12.2015, blz. 8.

⁵ PB C 60 van 16.2.2016, blz. 3.

⁶ PB C 122 van 19.4.2017, blz. 4.

⁷ PB C 106 van 21.3.2018, blz. 4.

⁸ PB C 278 van 8.8.2018, blz. 3.

⁹ https://ec.europa.eu/trustfund-syria-region/sites/default/files/7th_results_reporting_eutf_syria_sept2020.pdf

¹⁰ PB C 390 van 18.11.2019, blz. 76.

- humanitaire hulp en het Europees Ontwikkelingsfonds¹¹,
- gezien zijn resolutie van 13 september 2016 over het Trustfonds voor Afrika van de EU: de gevolgen voor ontwikkelings- en humanitaire hulp¹²,
 - gezien zijn resolutie van 25 maart 2021 inzake een nieuwe strategie EU-Afrika – een partnerschap voor duurzame en inclusieve ontwikkeling,
 - gezien zijn resoluties van 20 januari 2021 over de uitvoering van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – jaarverslag 2020¹³, van 18 mei 2017 over de EU-strategie voor Syrië¹⁴, van 6 oktober 2016 over Syrië¹⁵, van 24 november 2016 over de situatie in Syrië¹⁶ en van 6 juli 2016 over het standpunt van de Raad inzake het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 2/2016 van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2016: boeking van het overschot van het begrotingsjaar 2015¹⁷,
 - gezien zijn resoluties van 13 maart 2019 over het Commissieverslag 2018 over Turkije¹⁸, van 12 december 2018 over het standpunt van de Raad inzake het tweede ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2019¹⁹ en van 4 juli 2018 over het standpunt van de Raad inzake het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 3/2018 van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2018, afdeling III – Commissie: Uitbreiding van de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije²⁰,
 - gezien het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 5/2020²¹ en het bijbehorende besluit inzake het aanspreken van de marge voor onvoorziene uitgaven in 2020 voor de voortzetting van humanitaire hulp aan vluchtelingen in Turkije²²,
 - gezien zijn resolutie van 19 mei 2021 over de Commissieverslagen 2019-2020 over Turkije²³,
 - gezien de besluiten van de Commissie van 2019 en 2020 om het EUTF Madad te verlengen tot en met 14 december 2021 in overeenstemming met artikel 234 van het Financieel Reglement,
 - gezien de toezeggingen die de EU en haar lidstaten tijdens de conferenties in Londen en Brussel tussen 2016 en 2021 hebben gedaan om de Syrische crisis aan te pakken en de Syrische bevolking te ondersteunen,

¹¹ PB C 390 van 18.11.2019, blz. 33.

¹² PB C 204 van 13.6.2018, blz. 68.

¹³ Aangenomen teksten, P9_TA(2021)0012.

¹⁴ PB C 307 van 30.8.2018, blz. 117.

¹⁵ PB C 215 van 19.6.2018, blz. 44.

¹⁶ PB C 224 van 27.6.2018, blz. 88.

¹⁷ PB C 101 van 16.3.2018, blz. 179.

¹⁸ PB C 23 van 21.1.2021, blz. 58.

¹⁹ PB C 388 van 13.11.2020, blz. 326.

²⁰ PB C 118 van 8.4.2020, blz. 264.

²¹ Definitieve vaststelling (EU, Euratom) 2020/1157

van gewijzigde begroting nr. 5 van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2020, PB L 299 van 11.9.2020, blz. 1.

²² Besluit (EU) 2020/1268, PB L 298 van 11.9.2020, blz. 21.

²³ Aangenomen teksten, P9_TA(2021)0243.

- gezien de tussentijdse evaluatie 2018 van de Commissie en de regelmatige verslaglegging over de resultaten van het EUTF Madad,
 - gezien Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad van 20 juni 1996 betreffende humanitaire hulp²⁴, het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2018 tot vaststelling van het instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (Neighbourhood, Development and International Cooperation Instrument-Global Europe, NDICI-Europa als wereldspeler) voor de periode 2021-2027 (COM(2018)0460), en het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2018 tot vaststelling van het instrument voor pretoetredingssteun (IPA III) 2021-2027 (COM(2018)0465),
 - gezien artikel 54 van zijn Reglement, alsmede artikel 1, lid 1, punt e), van en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 betreffende de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van initiatiefverslagen,
 - gezien de gezamenlijke vergaderingen van de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Begrotingscommissie overeenkomstig artikel 58 van zijn Reglement,
 - gezien de adviezen van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de Commissie begrotingscontrole,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Begrotingscommissie (A9-0255/2021),
- A. overwegende dat er sinds 2014 vier EUTF's zijn opgericht om te voorzien in de behoefte aan flexibele, snelle instrumenten om samenhangende, versterkte hulp te bieden als reactie op crises: het op 15 juli 2014 opgerichte EUTF Bêkou, dat als doel heeft de Centraal-Afrikaanse Republiek in alle opzichten te helpen bij het vinden van een uitweg uit de crisis en bij de wederopbouw; het EUTF Madad, een regionaal trustfonds van de Europese Unie dat op 15 december 2014 is opgericht naar aanleiding van de crisis in Syrië teneinde de middelen en respons op regionaal niveau te bundelen en aan te passen; het EUTF voor Afrika, een op 12 november 2015 opgericht noodtrustfonds van de Europese Unie voor stabiliteit en de aanpak van de diepere oorzaken van irreguliere migratie en ontheemding in Afrika, en het EUTF voor Colombia, dat op 12 december 2016 is opgericht ter ondersteuning van de uitvoering van het vredesakkoord tijdens het eerste herstel en de stabilisatie na het conflict;
- B. overwegende dat bij de herziening van het Financieel Reglement in 2018 bepalingen zijn ingevoerd die de controlebevoegdheden van het Parlement tot op zekere hoogte versterken wanneer nieuwe EUTF's worden opgericht of de huidige worden verlengd; overwegende dat de bepalingen tekortschieten voor het waarborgen van volledige democratische controle door het Parlement en volledige controle door het Parlement als begrotingsautoriteit, overeenkomstig de Verdragen;
- C. overwegende dat het Parlement in 2020 hoofdzakelijk positieve adviezen heeft uitgebracht over de verzoeken om de EUTF's tot eind 2021 te verlengen, maar daarbij

²⁴ PB L 163 van 2.7.1996, blz. 1.

wel zijn bezorgdheid heeft uitgesproken over het gebrek aan transparantie bij de uitvoering van projecten, met name wat de projecten in verband met grens- en migratiebeheer betreft, en voor het EUTF voor Afrika de voorwaarde heeft gesteld dat bij alle gefinancierde projecten garanties worden geboden voor de eerbiediging van de fundamentele mensenrechten;

- D. overwegende dat de oprichting zowel van de EUTF's als van de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije (FVT) haar rechtvaardiging vindt in de behoefte aan een flexibele, snelle ad-hocrespons die binnen het klassieke institutionele kader en de beperkte middelen en flexibiliteit van de EU-begroting niet mogelijk is; overwegende dat het nieuwe externe financiële kader van de EU, het NDICI-Europa als wereldspeler, een oplossing moet bieden voor de beperkingen die ertoe hebben geleid dat de instelling van trustfondsen noodzakelijk is voor een flexibelere en snellere respons op specifieke crises; overwegende dat de beginselen van democratische verantwoordingsplicht, transparantie en goed financieel beheer door extrabudgettaire instrumenten zoals de EUTF's, alsook buitengewone instrumenten zoals de FVT, in het gedrang komen en dat de rol van het Europees Parlement en ook de integriteit en eenheid van de EU-begroting daardoor worden ondermijnd; overwegende dat het Parlement niet is geraadpleegd over de invoering van de extrabudgettaire instrumenten; overwegende dat aan het EUTF voor Afrika en het EUTF Bêkou is bijgedragen door het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF), zodat het Parlement in het geheel niet bij de instelling van deze twee EUTF's betrokken was; overwegende dat de betrokkenheid van het Parlement beperkt bleef tot de mogelijkheid bezwaar aan te tekenen tegen de ontwerpuitvoeringsbesluiten betreffende de oprichtingsovereenkomsten van het EUTF Madad en het EUTF voor Colombia;
- E. overwegende dat de Commissie bij de oprichting van een EUTF de toegevoegde waarde, de zichtbaarheid, de complementariteit met andere financieringsinstrumenten van de EU en de afstemming op de beleidsdoelstellingen moet verantwoorden, en overwegende dat het van essentieel belang is te zorgen voor voortdurende monitoring en evaluatie van het gebruik van de middelen om te garanderen dat de effecten ervan altijd in overeenstemming zijn met het EU-recht, de fundamentele waarden van de EU en de doelstellingen van de EU;
- F. overwegende dat de EUTF's overeenkomstig het Financieel Reglement aan een jaarlijkse externe en onafhankelijke controle moeten worden onderworpen en dat de Commissie de bevoegdheid heeft de financieringsovereenkomst op te schorten wanneer het partnerland zich niet houdt aan een van de verplichtingen betreffende de eerbiediging van de mensenrechten, de democratische beginselen of de rechtsstaat of in geval van ernstige corruptie; overwegende dat de Europese Rekenkamer de Commissie in haar speciale verslagen over de EUTF's heeft aanbevolen de donorcoördinatie te verbeteren (Bêkou), de tekortkomingen in de uitvoering weg te nemen, de efficiëntie te verbeteren en gerichte acties te ondernemen (EUTF voor Afrika) en de kosteneffectiviteit te vergroten (FVT);
- G. overwegende dat er volgens de ramingen van de Commissie aanzienlijke aan vluchtelingen gerelateerde humanitaire behoeften zijn waarin de FVT niet voorziet;
- H. overwegende dat het Parlement weliswaar de toegevoegde waarde van de EUTF's en de FVT erkent, maar herhaaldelijk heeft gewezen op de noodzaak van een versterkte

controle van het Parlement erop en van een grotere betrokkenheid bij de voorbereiding van en onderhandelingen over toekomstige EUTF's en de verlenging van bestaande EUTF's en andere financiële instrumenten die het externe optreden van de EU betreffen; overwegende dat het Parlement de Commissie heeft verzocht haar communicatie over de EUTF's te verbeteren en heeft opgemerkt dat regelmatige, op cijfers gebaseerde informatie over de uitvoering van de EUTF's van essentieel belang is om het Parlement in staat te stellen zijn rol op het gebied van democratisch toezicht en democratische controle uit te oefenen;

- I. overwegende dat het grootste deel van de bijdragen aan de EUTF's nu afkomstig is uit de EU-begroting zelf, terwijl de bijdragen van de lidstaten een zeer klein deel van de totale begrotingen ervan uitmaken; overwegende dat de bijdragen van de lidstaten aan de FVT niet vrijwillig zijn, maar gebaseerd zijn op de bni-verdeelsleutel en rechtstreeks in de begroting van de Unie worden opgenomen als externe bestemmingsontvangsten overeenkomstig artikel 21, lid 2, punt b), van het Financieel Reglement; overwegende dat in het geval van de EUTF's de bijdragen van de lidstaten niet in de begroting van de Unie worden opgenomen uit hoofde van artikel 187, lid 6, van het Financieel Reglement;
- J. overwegende dat in de verklaring van de EU en Turkije van maart 2016 en in de overnameovereenkomst tussen de EU en Turkije bijzondere aandacht wordt besteed aan het voorkomen van nieuwe routes over zee of over land voor illegale migratie, aan de ontmanteling van smokkelnetwerken, aan de controle van de Turkse grenzen en aan de aanvaarding van repatriëringen, op niet-discriminerende wijze;
- K. overwegende dat het hoofddoel van het beleid van de Unie op het gebied van ontwikkelingssamenwerking erin bestaat de armoede terug te dringen en uiteindelijk uit te bannen, zoals bepaald in artikel 208 VWEU; overwegende dat de nieuwe Europese consensus inzake ontwikkeling het bepalende kader voor het ontwikkelingsbeleid van de EU blijft en dat de Europese consensus over humanitaire hulp de grondbeginselen van de humanitaire hulp opnieuw bevestigt; overwegende dat de EU en haar partners op het gebied van humanitaire hulp in staat moeten zijn bijstand en bescherming te garanderen op basis van de behoeften en de eerbiediging van de beginselen van neutraliteit, onpartijdigheid, menselijkheid en onafhankelijkheid van humanitaire acties; overwegende dat middelen uit officiële ontwikkelingshulp (official development assistance, ODA) moeten worden gebruikt voor economische, menselijke en sociale ontwikkeling, met name voor het waarborgen van toegang tot kwaliteitsonderwijs, het opbouwen van lokale weerbaarheid, onder meer in verband met de klimaatverandering, en vredeshandhavingsoperaties voor het verlenen van ontwikkelings- en/of humanitaire hulp, met bijzondere aandacht voor de ontwikkelingsproblemen die zijn vastgesteld in het besluit van het trustfonds;
- L. overwegende dat grensbewakingsprojecten in Libië volgens de oprichtingsovereenkomst van het EU-trustfonds voor Afrika onmiskenbaar binnen het mandaat van het EUTF vallen, alsmede van de verordening inzake het Europees nabuurschapsinstrument (ENI); overwegende dat sinds juli 2017 via het EUTF voor Afrika bijna 90 miljoen EUR is toegewezen om de Libische kustwacht op te leiden, uit te rusten en te ondersteunen en dat 49 miljoen EUR is toegewezen om iets te doen aan de omstandigheden waarin repatrianten worden vastgehouden; overwegende dat in de oprichtingsovereenkomst van het EUTF duidelijk wordt gesteld dat met het trustfonds

activiteiten zullen worden gefinancierd die tot de verbetering van alle aspecten van migratiebeheer bijdragen in overeenstemming met de totaalaanpak van migratie en mobiliteit, met inbegrip van het beheersen en voorkomen van onregelmatige migratie en het bestrijden van mensenhandel; overwegende dat er niettemin beschuldigingen zijn geuit van schendingen van de mensenrechten in het kader van de activiteiten van de Libische kustwacht;

- M. overwegende dat het Parlement in 2020 van mening was dat, om over te gaan tot de verlenging van het EUTF voor Afrika, verplichte garanties moesten worden geboden inzake de eerbiediging van de mensenrechten voor alle projecten die financiering ontvangen, met bijzondere aandacht voor migratiebeheer, en er ook voor moest worden gezorgd dat in deze garanties wordt voorzien indien er in de toekomst behoefte is aan een naar behoren gemotiveerd nieuw trustfonds;
- N. overwegende dat er in het kader van het Regionaal Trustfonds van de EU in respons op de Syrische crisis (Madad-fonds) 2,3 miljard EUR is uitgetrokken, waaronder vrijwillige bijdragen van 21 EU-lidstaten, Turkije en het Verenigd Koninkrijk; overwegende dat de programma's van het fonds gericht zijn op onderwijs, levensonderhoud, gezondheid, bescherming en water en ten goede komen aan vluchtelingen, intern ontheemden en lokale gemeenschappen, en dat er hulp mee wordt geboden aan meer dan 7 miljoen begunstigden; overwegende dat, toen de burgeroorlog in Syrië bleef aanslepen, de respons in het kader van het Madad-fonds evolueerde naar een combinatie van humanitaire hulp en ontwikkelingshulp, met een grotere nadruk op een versterking van de systemen ter ondersteuning van de inspanningen en capaciteiten van de gastlanden om op deze aanhoudende crisis te reageren, met name via de openbardienstverlening in Irak, Jordanië en Libanon;
- O. overwegende dat uit de evaluatie van het Madad-fonds blijkt dat projecten aanzienlijk sneller kunnen worden opgestart via het fonds dan via de standaardprocedures in het kader van het Europees nabuurschapsinstrument en het instrument voor pretoetredingssteun; overwegende dat het fonds ook schaalvoordelen heeft kunnen realiseren, dankzij grootschalige projecten van gemiddeld 20 miljoen EUR en een gemiddelde uitvoeringstermijn van ongeveer dertig maanden;
- P. overwegende dat de FVT verschilt van de EUTF's, voornamelijk omdat zij onderdeel blijft van de begroting van de Unie;
- Q. overwegende dat de FVT volgens de Commissie is ontworpen om de bestaande financieringsinstrumenten van de EU te coördineren, zodat deze op consistente en samenhangende wijze worden ingezet om tegemoet te komen aan de behoeften van vluchtelingen;

I. Algemene overwegingen

Begrotingsaspecten

1. neemt er nota van dat op 31 december 2020 de totale toezeggingen voor alle EUTF's 7 691 miljoen EUR bedroegen, waarbij de bijdrage uit de EU-begroting 3 170 miljoen EUR bedroeg, waarvan 3 534 miljoen EUR afkomstig was van het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) en 988 miljoen EUR afkomstig was van de lidstaten en toezeggingen van andere donoren; merkt voorts op dat op diezelfde datum

contracten waren gesloten ter waarde van 7 141 miljoen EUR en 4 869 miljoen EUR was betaald door de EUTF's; merkt tevens op dat op 31 december 2020 de uitvoeringsgraad van de vastleggingskredieten voor alle EUTF's 98 % bedroeg (het EUTF Madad had meer dan 95 % van de beschikbare vastleggingskredieten vastgelegd, het EUTF Bêkou 99 %, het EUTF voor Afrika 99 % en het EUTF voor Colombia 94 %), terwijl de algemene uitvoeringsgraad van de betalingskredieten 63 % bedroeg (het EUTF voor Afrika 62 %, het EUTF Bêkou 66 %, het EUTF voor Colombia 52 % en het EUTF Madad 64 %);

2. herinnert eraan dat de FVT twee tranches omvat van elk 3 miljard EUR; betreurt dat, in tegenstelling tot de eerste tranche 2016-2017, waarin de EU-begroting 1 miljard EUR bijdroeg en de lidstaten 2 miljard EUR, de verhouding tussen de bijdragen in de tweede tranche 2018-2019 was omgekeerd, wat ten koste ging van de bestaande projecten van de Unie;
3. herinnert eraan dat bij de eerste tranche van de FVT de bijdragen uit IPA II 52,4 %, humanitaire hulp 46,6 %, het Instrument voor bijdrage aan stabiliteit en vrede 0,7 % en het financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking 0,3 % bedroegen, terwijl voor de tweede tranche de bijdragen uit IPA II 64,5 % en humanitaire hulp 35,5 % bedroegen;
4. merkt op dat eind 2020 36,6 % van de eerste aan de FVT toegewezen tranche was uitgevoerd door direct beheer en 63,4 % door indirect beheer (waarvan ruim vier vijfde door internationale organisaties); merkt voorts op dat voor de tweede tranche direct beheer 32,1 % uitmaakte (100 % door de Europese Commissie) en indirect beheer 67,9 % (waarvan drie kwart door internationale organisaties);
5. merkt verder op dat internationale organisaties de grootste uitvoerenden van de EUTF's waren (36,8 %), gevolgd door de Europese Commissie (35,7 %), agentschappen van de lidstaten (24,2 %) en overheidsinstanties (3,4 %);

De betrokkenheid van het Parlement bij de besluitvormings- en resultaatmonitoringkaders en bij de verslaglegging en/of evaluatie

6. neemt er nota van dat de commissievoorzitters en de betrokken leden de status van waarnemer hebben gekregen bij de vergaderingen van de strategische raden van de trustfondsen en bij de FVT-stuurgroep; betreurt dat deze status niet formeel is vastgelegd in de oprichtingsovereenkomsten van de trustfondsen; dringt er met klem op aan dat in de uitnodigingen voor de raadsvergaderingen rekening wordt gehouden met het officiële vergaderrooster van het Parlement en dat alle relevante informatie en documenten die bij de raadsvergaderingen zullen worden besproken ruim van tevoren worden verstrekt zodat de leden en de medewerkers van het secretariaat-generaal actief kunnen deelnemen;
7. betreurt de beperkte rol van het Parlement bij de besluitvorming over, het toezicht op en de controle van de bijdragen van de Unie aan de EUTF's en herhaalt dat de bestaande juridische, regelgevende en budgettaire oplossingen volledig hadden moeten worden benut vóór de oprichting en/of verlenging van de EUTF's, die een laatste redmiddel moeten blijven; herinnert aan zijn eerdere onbeantwoorde verzoeken en herhaalt dat het Parlement vertegenwoordigd moet zijn op de vergaderingen van en toezicht moet kunnen houden op de activiteiten van de operationele comités, en verzoekt de

Commissie tijdig gedetailleerde informatie te verstrekken over de besluiten die in deze comités worden genomen; is van mening dat het Parlement zijn bevoegdheden met betrekking tot de controle op de uitvoering en de begroting ten volle moet uitoefenen en erop moet toezien dat de EU-financieringsbeslissingen en gerelateerde toewijzingen stroken met de beginselen van de Unie inzake legaliteit en goed financieel beheer, zodat het EU-optreden democratische legitimiteit geniet en er verantwoording voor wordt afgelegd;

8. neemt kennis van de inspanningen van de Commissie om de maatregelen nauwlettend te monitoren en te evalueren, en om kennis te genereren over de activiteiten van de EUTF's en van de FVT, door middel van een speciale reeks verslagen; vraagt dat deze inspanningen transparanter zijn, waarbij de transparantie kan worden verbeterd door relevante gegevens te publiceren op de websites van de EUTF's en de FVT, met inbegrip van specifieke informatie over de gefinancierde projecten en de mate waarin de aangegeven doelstellingen zijn gerealiseerd; wijst erop dat de beschikbaarheid, het gedetailleerde karakter, de volledigheid en de feitelijke consistentie van dergelijke verslagen essentieel zijn om het Europees Parlement in zijn hoedanigheid van begrotingsautoriteit te helpen de uitvoering op adequate wijze te beoordelen;
9. merkt op dat het jaarverslag over 2019 en 2020 van het EUTF voor Afrika informatie over de betrokkenheid van maatschappelijke organisaties bevat; betreurt dat deze informatie niet openlijk beschikbaar is vanwege de geringe transparantie op het gebied van onderaanneming; merkt op dat dergelijke informatie waar mogelijk op projectniveau moet worden uitgesplitst, rekening houdend met de naar behoren gemotiveerde vereisten van vertrouwelijkheid en veiligheid;
10. betreurt de late kennisgeving van de Commissie dat zij de duur van de EUTF's wilde verlengen en de late evaluaties van sommige trustfondsen, waardoor het Parlement in het geval van het trustfonds voor Afrika niet tijdig tot volledige en precieze conclusies kon komen, met als gevolg een beperking van de democratische controle en van de aflegging van verantwoording;
11. herhaalt zijn eis dat de verlenging van de EUTF's tot december 2021 waarmee het heeft ingestemd, vooral van technische aard moet zijn, om een soepele overgang mogelijk te maken naar het nieuwe MFK en ervoor te zorgen dat op efficiënte wijze contracten kunnen worden gesloten en dat de reeds vastgelegde middelen efficiënt kunnen worden gebruikt; wijst erop dat de Commissie heeft verzekerd dat de verlengingen bedoeld waren om een continue rechtsgrondslag te garanderen voor de betaling van de vastleggingen die zijn gedaan in het kader van het vorige MFK (2014-2020) en dat geen nieuwe vastleggingen voor de EUTF's zullen worden gedaan uit hoofde van het NDICI of IPA III;
12. onderstreept dat de Commissie in haar verslagen de complementariteit moet aantonen van de verschillende financiële instrumenten voor de terreinen die onder de EUTF's en de FVT vallen, met inbegrip van het Europees plan voor externe investeringen, alsmede de gegenereerde toegevoegde waarde;

II. Beoordeling per EU-trustfonds/FVT

Bêkou

13. merkt op dat het Bêkou-trustfonds deels heeft bijgedragen als een van de instrumenten om de situatie een te pakken in de Centraal-Afrikaanse Republiek (CAR) en dat het heeft bijgedragen aan de benadering op basis van een combinatie van de ontwikkelings- en de humanitaire behoeften in de CAR;
14. verwijst voorts naar de conclusies van de delegatie van zijn Commissie ontwikkelingssamenwerking naar de Centraal-Afrikaanse Republiek in februari 2018, waarin wordt opgemerkt dat het Bêkou-trustfonds in het land zichtbaar is en positief onthaald lijkt te worden, met projecten die in ieder geval op lokaal niveau en op kleinere schaal adequaat inspelen op de behoeften, die evolueren van herstel en levensonderhoud naar ontwikkeling op langere termijn;
15. wijst op de conclusies van de Europese Rekenkamer in haar speciaal verslag van 2017, dat het Bêkou-trustfonds over het algemeen positieve resultaten heeft geboekt en steun heeft aangetrokken, maar weinig nieuwe donoren, en dat de meeste projecten hun verwachte output hebben geleverd en de zichtbaarheid van de EU hebben vergroot; wijst echter op de aanbeveling in het verslag om de reikwijdte van de interventies beter te definiëren en de donorcoördinatie, de selectieprocedures voor projecten, de monitoring en de prestatiemetingen te verbeteren, alsmede om de kosten te optimaliseren en de transparantie bij het selecteren van de uitvoerende organisaties te vergroten; merkt op dat de lidstaten in het operationeel comité vertegenwoordigd worden door hun eigen nationale ontwikkelingsagentschappen, die ook worden geselecteerd als uitvoerders van projecten, en vreest dat dit kan leiden tot een mogelijk belangenconflict in de procedure voor de selectie van projecten door het operationeel comité;
16. merkt op dat door de humanitaire crisis, de armoede en de nieuwe veiligheidsuitdagingen die zich in de CAR stellen, toekomstige steun van de EU gerichte en eventueel flexibele EU-financiering uit hoofde van het NDICI-Europa als wereldspeler zal vergen om de humanitaire respons, de vrede en de veiligheid, de democratisering en versterking van de democratische instellingen en de eerbiediging van de mensenrechten in de CAR te bevorderen;
17. is van mening dat de situatie in het land ondanks het optreden van de EU en andere donoren nog steeds instabiel is vanwege nieuwe conflicten die de kop opsteken en de grote voedselonzeekerheid;

Madad

18. is van oordeel dat het EUTF Madad zijn meerwaarde in de reactie op de crisis en voor de EU heeft bewezen, door een grotere externe zichtbaarheid en slagkracht, meer controle en coördinatie en een grotere hefboomwerking van middelen uit verschillende bronnen ten opzichte van optreden door landen afzonderlijk of via andere internationale kanalen; merkt op dat de uitgaven ervan in overeenstemming waren met de rechtsgrondslagen of de gebruikte instrumenten van de Unie en met de doelstellingen ervan; herinnert er daarom aan dat in het kader van het Madad-trustfonds gefinancierde projecten de waardigheid, de mensenrechten en de fundamentele vrijheden moeten bevorderen en beschermen, en sociale en economische inclusie moeten bevorderen, met name van minderheden en kwetsbare groepen; betreurt dat het conflict in Syrië nog steeds voortduurt en benadrukt het feit dat de behoeften van de Syrische vluchtelingen,

die in de nabije toekomst niet naar hun thuisland kunnen terugkeren, en de behoeften van hun gastgemeenschappen met betrekking tot integratie en werkgelegenheid voor langere termijn nog steeds langdurige EU- en internationale steun vergen om de capaciteit voor integratie en werkgelegenheid op langere termijn op een samenhangende manier met de gastgemeenschappen te waarborgen; wijst erop dat in de conflictgevoelige gebieden in Syrië momenteel geen langetermijnwederopbouw mogelijk is;

19. merkt op dat in het verslag betreffende de strategische evaluatie halverwege van oktober 2018 werd geconcludeerd dat het Madad-trustfonds een groot en kosteneffectief fonds is, waarmee tegen relatief lage kosten een groot aantal begunstigden wordt bereikt en dat het de EU in staat heeft gesteld flexibel op te treden;
20. is verheugd over de snelle en flexibele reactie van het trustfonds bij de ondersteuning van de partnerlanden en -gemeenschappen tijdens de uitbraak van het coronavirus, toen het actief heeft meegewerkt aan de herschikking en heroriëntering van de activiteiten, niet alleen op het gebied van gezondheid, maar ook op andere terreinen, zoals levensonderhoud, bescherming, onderwijs en sociale cohesie in Libanon, Irak, Turkije en Jordanië;
21. benadrukt het belang van continue steun voor vluchtelingen, intern ontheemden en kwetsbare gastgemeenschappen, ook in de ruimere regio, die worden getroffen door het aanhoudende conflict, door middel van een mix van voorspelbare, volledig transparante en snel inzetbare financiering op langere termijn uit hoofde van instrumenten die zijn vastgesteld voor het meerjarig financieel kader (MFK) 2021--2027 en mogelijke bijdragen van de lidstaten in de vorm van externe bestemmingsontvangsten, rekening houdend met alle financiële instrumenten waarin is voorzien in het Financieel Reglement;
22. herinnert aan de kwetsbaarheid van de gemeenschappen van Palestijnse vluchtelingen in Syrië en de regio en vraagt continue steun en de opname van deze gemeenschappen in de humanitaire plannen en responsmaatregelen van de EU met betrekking tot de crisis in Syrië;

Afrika

23. merkt op dat het trustfonds voor Afrika is ingesteld als noodtrustfonds om de crises te helpen aanpakken in drie regio's in Afrika, met het oog op stabiliteit op lange termijn en het realiseren van de ontwikkelingsdoelstellingen; is van mening dat het EUTF voor Afrika een snel en flexibel instrument is om te helpen bij de aanpak van gemeenschappelijke, mondiale uitdagingen, zoals migratie en gedwongen ontheemding, de gevolgen van de klimaatverandering en economische crises; wijst erop dat de ongekende situatie die is ontstaan in de context van de huidige COVID-19-pandemie alle nodige flexibiliteit en snelheid nodig heeft gemaakt; benadrukt echter dat flexibiliteit altijd moet worden gecombineerd met volledige transparantie en aflegging van verantwoording; is van mening dat er wellicht ruimte voor verbetering is, met gerichtere maatregelen over de drie onderdelen heen en steun voor het meten en rapporteren van resultaten;
24. neemt kennis van het feit dat 78 projecten hebben bijgedragen tot meer economische en werkgelegenheidskansen, 97 projecten zijn ondernomen om de weerbaarheid te

versterken, 75 projecten waren gericht op migratiebeheer en 75 projecten hebben bijgedragen aan de verbetering van bestuur en conflictpreventie; stelt met bezorgdheid vast dat migratiebeheer als gevolg van specifieke omstandigheden centraal is komen te staan in de respons van de EU in bepaalde projecten; herhaalt echter dat de oorspronkelijke doelstellingen, namelijk het verbeteren van de weerbaarheid en het aanpakken van de onderliggende oorzaken van migratie, moeten worden gehandhaafd;

25. is ingenomen met het feit dat het EUTF voor Afrika in bepaalde gevallen heeft bijgedragen tot de driedelige benadering waarbij humanitaire hulp, ontwikkeling en vrede worden gecombineerd, hetgeen niet mogelijk was met de financiële instrumenten van de EU in het kader van het vorige MFK; herinnert eraan dat de financiering in het kader van het EUTF moet worden uitgevoerd en geëvalueerd op basis van de ODA-criteria en dat alle uitgaven die niet aan deze vereiste voldoen, moeten worden gefinancierd uit andere bronnen, die in het trustfonds worden samengebracht, en verwerpt ieder gebruik van ODA-middelen dat strijdig is met de ontwikkelingsdoelstellingen; herinnert eraan dat humanitaire hulp als grondbeginsel onafhankelijk moet zijn;
26. betreurt het feit dat niet minder dan 37 % van het EUTF voor Afrika is toegewezen aan maatregelen ter beperking en vermindering van migratie, terwijl minder dan 9 % is toegewezen aan de aanpak van de oorzaken van migratie en gedwongen ontheemding; merkt op dat minder dan 1,5 % van het EUTF voor Afrika was toegewezen aan reguliere migratiekanalen; erkent dat veiligheid essentieel is voor de stabiliteit van de Afrikaanse partnerlanden en dat de EU de partnerlanden moet steunen bij het aanpakken van de onderliggende oorzaken van irregulieremigratiestromen, smokkel en mensenhandel;
27. neemt kennis van de rapporten over aanhoudende mensenrechtenschendingen die in Libië plaatsvinden in de context van acties door de Libische kustwacht; wijst erop dat vele van de door de kustwacht geredde of onderschepte personen worden teruggevoerd en op willekeurige wijze vastgehouden in afschuwelijke omstandigheden in Libië; onderstreept dat de terugzending van vluchtelingen naar landen waar ze niet veilig zijn een schending is van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 1951; merkt op dat er in het kader van het noodtransitmechanisme bezorgdheid bestaat over de eerbiediging van de mensenrechten bij de uitvoering van projecten; merkt op dat het beginsel van non-refoulement in Libië niet in acht wordt genomen; herinnert er evenwel aan dat bij elk optreden de volledige bescherming moet worden gewaarborgd van het menselijk leven, de waardigheid en de mensenrechten; verzoekt de Commissie en de lidstaten in dit verband om in overleg met maatschappelijke organisaties een evaluatie en een specifieke risicobeoordeling uit te voeren van de samenwerkingsactiviteiten met de bevoegde autoriteiten op het gebied van maritieme en grensbewaking en -beheer die in het kader van het EUTF voor Afrika worden gefinancierd, om te zorgen voor een objectieve beoordeling van de eerbiediging van de mensenrechten;
28. onderstreept het belang van samenwerking en dialoog met lokale partners; juicht de raadplegingen en studies toe die zijn uitgevoerd voor het identificeren van de prioritaire behoeften; verzoekt de Commissie met klem lokale autoriteiten en maatschappelijke organisaties naar behoren te betrekken bij projecten die door het EUTF voor Afrika worden ondersteund;

29. merkt op dat een van de kerndoelstellingen van het EUTF voor Afrika, als vastgesteld in de oprichtingsovereenkomst, bestaat in het aanpakken van de onderliggende oorzaken van migratie, in het bijzonder door het bevorderen van weerbaarheid, economische en gelijke kansen, veiligheid en ontwikkeling en het aanpakken van mensenrechtenschendingen; wenst dat meer nadruk wordt gelegd op ontwikkelingsdoelen voor de lange termijn, zoals werkgelegenheid, onderwijs, voedselzekerheid en het verbeteren van de levensomstandigheden van de plaatselijke bevolking;
30. merkt op dat in speciaal verslag nr. 32/2018 van de Europese Rekenkamer werd gewezen op diverse tekortkomingen, onder andere de niet-toepassing van de EU-wetgeving inzake overheidsopdrachten en ondoorzichtig beheer, aanbevolen werd om te zorgen voor een verbeterde procedure voor de selectie van projecten, een hogere uitvoeringssnelheid en een systematischer proces voor prestatie monitoring, dat betrekking moet hebben op het volledige scala van projecten, en werd opgemerkt dat het fonds vanwege zijn brede toepassingsgebied vaak niet doeltreffend was door het ontbreken van een adequate kwantificering van de behoeften en middelen waarmee een meting van de impact had kunnen worden gerealiseerd; vraagt de communicatie over inschrijvingen voor aanbestedingen te vereenvoudigen en te verbeteren teneinde de toegang tot EU-financiering voor kleinere en lokale ngo's te faciliteren;
31. merkt op dat het EUTF voor Afrika een bijdrage heeft geleverd aan het versterken van de weerbaarheid en aan de uitvoering van gecombineerde humanitaire en ontwikkelingshulp in kwetsbare omstandigheden; merkt voorts op dat het ook de samenwerking heeft bevorderd tussen verschillende belanghebbenden en bijdragen mogelijk heeft gemaakt van niet-EU-donoren, die sinds de brexit bijzonder belangrijk zijn geworden, en dat het meer zichtbaarheid heeft gegeven aan het vraagstuk van migratie en gedwongen ontheemding en de respons van de EU daarop; betreurt tegelijkertijd dat de uitvoering van dit fonds niet adequaat is gemonitord en vraagt dat specifieke, meetbare, acceptabele, realistische en tijdgebonden doelstellingen (specific, measurable, achievable, realistic and timely, SMART) worden opgenomen in de langetermijnkaders van de projecten en dat kwantificeerbare streefcijfers worden bepaald voor het evalueren van projecten;
32. is ingenomen met het voorstel van de Commissie om middelen uit het EUTF voor Afrika in te trekken die oorspronkelijk waren toegewezen aan Eritrea, in het bijzonder ter financiering van overheidsopdrachten voor het herstel van wegen waarbij gebruik werd gemaakt van dwangarbeid;

Colombia

33. is van oordeel dat het trustfonds voor Colombia zijn waarde heeft bewezen en onder de huidige omstandigheden een belangrijk instrument is om de uitvoering van het vredesakkoord tussen de Colombiaanse regering en de Revolutionaire Strijdkrachten van Colombia (FARC) te ondersteunen; wijst erop dat de verlenging van het EUTF voor Colombia een verdere bevestiging vormt van de inspanningen van de EU, en het Colombiaanse vredesproces de broodnodige ondersteuning heeft geboden; herinnert eraan dat het EUTF voor Colombia is ingesteld uit hoofde van het financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking en in het verlengde moet liggen van het hoofddoel van het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie:

“Hoofddoel van het beleid van de Unie op dit gebied is de armoede terug te dringen en uiteindelijk uit te bannen en “De Unie houdt bij de uitvoering van beleid dat gevolgen kan hebben voor de ontwikkelingslanden rekening met de doelstellingen van de ontwikkelingssamenwerking”;

34. onderstreept de belangrijke rol van het fonds bij de ondersteuning van Colombia op het gebied van algemene plattelandsontwikkeling en economische groei; vraagt dat bij de uitvoering van het Colombiaanse vredesproces voort prioriteit wordt gegeven aan volledig transparante financieringsprogramma's en monitoring voor de middellange en lange termijn, dat deze programma's de adequate democratische controle en de betrokkenheid genieten van het Europees Parlement en dat er passend, transparant en inclusief overleg over wordt gepleegd met de belanghebbenden, met name lokale maatschappelijke organisaties;
35. prijst Colombia om de inspanningen die het ondanks zijn eigen problemen met de uitvoering van het vredesakkoord levert om steun te verlenen aan meer dan 1,7 miljoen Venezolaanse migranten die naar Colombia zijn gevlucht, met name door hun een tijdelijke beschermingsstatus te verlenen voor tien jaar;
36. is verheugd over het engagement van de Republiek Chili als donor van het trustfonds; merkt op dat de deelname van regionale partners een grote toegevoegde waarde heeft, en zowel de plaatselijke erkenning als het legitieme karakter van de inzet en de samenwerking van de EU heeft vergroot;

Faciliteit voor vluchtelingen in Turkije (FVT)

37. wijst erop dat Turkije met bijna 4 miljoen geregistreerde vluchtelingen uit Syrië, Irak en Afghanistan het grootste aantal vluchtelingen ter wereld opvangt; herinnert aan de belangrijke rol van de FVT bij het opvangen van vluchtelingen uit Syrië; vraagt een grondige beoordeling van het effect van de verklaring van de EU en Turkije op de mensenrechten en onderstreept dat het belangrijk is dat beide partijen in het kader van de uitvoering van de verklaring de grondrechten eerbiedigen; is van mening dat de EU de nodige steun moet blijven verlenen aan de Syrische en andere vluchtelingen en aan de gastgemeenschappen in Turkije, waarbij ervoor moet worden gezorgd dat de Turkse regering niet rechtstreeks betrokken is bij het beheer en de toewijzing van middelen, die in de eerste plaats rechtstreeks moeten worden verstrekt aan de vluchtelingen en de gastgemeenschappen en beheerd moeten worden door organisaties die de aflegging van verantwoording en transparantie garanderen;
38. is van oordeel dat de FVT van de EU haar waarde heeft bewezen als innovatief bundelingsinstrument en belangrijk coördinatiemechanisme om Turkije bij te staan bij een snelle respons op de onmiddellijke humanitaire en ontwikkelingsbehoeften van vluchtelingen en hun gastgemeenschappen, en benadrukt dat de duurzaamheid van deze activiteiten gewaarborgd moet worden; merkt daarom op dat de meeste projecten moesten worden verlengd om het verwachte resultaat te bereiken; spreekt zijn steun uit aan de maatschappelijke organisaties in Turkije en roemt de inspanningen die internationale organisaties zich bij de uitvoering van deze projecten hebben getroost; onderstreept de toegevoegde waarde die wordt gegenereerd doordat lokale en uit diverse lidstaten afkomstige organisaties, deskundigen en ngo's worden betrokken bij de tenuitvoerlegging van de FVT;

39. is ingenomen met het succes van de eerste tranche van de FVT, in het bijzonder het sociale vangnet voor noodgevallen (Emergency Social Safety Net, ESSN), het grootste humanitaire project dat door de Commissie wordt beheerd; is ingenomen met de vooruitgang van de tweede tranche, die een geleidelijke verschuiving mogelijk maakt van humanitaire naar ontwikkelingshulp;
40. wijst op de rol die de FVT heeft gespeeld door aan zo'n 1,8 miljoen vluchtelingen steun te verstrekken voor de voorziening van hun basisbehoeften, aan 668 900 kinderen van vluchtelingen door het verstrekken van onderwijs en aan miljoenen vluchtelingen door het verstrekken van gezondheidszorg en het bieden van bescherming; benadrukt evenwel het feit dat in speciaal verslag nr. 27/2018 van de Rekenkamer wordt gewezen op inconsistentie in de financiering van activiteiten inzake gezondheid en onderwijs, met een gelijktijdig gebruik van verschillende beheersstructuren voor het financieren van vergelijkbare projecten; merkt op dat er in het verslag voorts op wordt gewezen dat betere resultaten hadden kunnen worden behaald in de projecten voor bijstand in contanten en dat de Commissie erin wordt verzocht de programmering voor gemeentelijke infrastructuur en sociaal-economische steun te verbeteren, een operationele omgeving voor ngo's te faciliteren en de verslaglegging over de faciliteit te verbeteren; wijst met name op de impact van COVID-19 op de vluchtelingen en merkt op dat de FVT is opgericht ondanks de ernstige bezorgdheid die er was over de mensenrechtensituatie van vluchtelingen in Turkije vanuit het oogpunt van het internationale asielrecht; herinnert eraan dat de Commissie in 2020 om 481,6 miljoen EUR extra uit de begrotingsmarge voor onvoorziene uitgaven heeft gevraagd bovenop de oorspronkelijk geplande toewijzing voor de FVT, om de activiteiten te financieren uit hoofde van het ESSN-programma en het programma inzake de voorwaardelijke overdracht van contanten voor onderwijs (Conditional Cash Transfer for Education, CCTE);
41. herhaalt nogmaals het ernstig te betreuren dat het Parlement niet formeel is geraadpleegd of om goedkeuring is gevraagd voor de oprichting of verlenging van deze faciliteit en hierbij slechts betrokken was als één tak van de begrotingsautoriteit, waardoor de democratische verantwoordingsplicht van de FVT wordt ondermijnd; benadrukt dat het niet nogmaals voor deze situatie gesteld mag worden;
42. onderstreept dat de Europese Rekenkamer in haar speciaal verslag nr. 27/2018²⁵ vragen heeft bij de efficiëntie van de in het kader van de FVT gefinancierde humanitaire projecten, aangezien niet op consistente wijze een grondige beoordeling is uitgevoerd van het redelijke karakter van de voor de projecten begrote kosten; merkt op dat in het verslag ook bezorgdheid wordt geuit over het feit dat het niet mogelijk is om tijdens de audit alle humanitaire projecten te monitoren; wijst er in dit verband op dat de weigering van de Turkse autoriteiten om voor de twee projecten voor bijstand in contanten toegang te verlenen tot gegevens over de begunstigen, vragen kan doen rijzen over de degelijkheid van het financieel beheer in het kader van de faciliteit, met name gezien de snelle terugval van de rechtsstaat en de grondrechten in Turkije; herinnert eraan dat controle moeten worden uitgeoefend op het gebruik van middelen door de Turkse regering of lokale autoriteiten; herhaalt dat de middelen uitsluitend mogen worden gebruikt om te voorzien in de fysieke en psychologische behoeften van

²⁵ Speciaal verslag nr. 27/2018 van de Europese Rekenkamer met als titel "De Faciliteit voor vluchtelingen in Turkije: de ondersteuning is nuttig, maar er zijn verbeteringen nodig om de kosteneffectiviteit te vergroten", blz. 6 en blz. 40.

vluchtelingen, waaronder huisvesting, voedsel, onderwijs en het waarborgen van een behoorlijke levensstandaard; verzoekt de Commissie de monitoring te verbeteren en gegevens over de begunstigen te verkrijgen voor alle FVT-programma's en -projecten; wijst erop dat de Commissie met het oog op volledige aflegging van verantwoording en ter voorkoming van dubbele financiering de middelen beschikbaar moet stellen op basis van door de uitvoerende partners ter plaatse behaalde streefdoelen en na uitvoering van de uitvoeringsbeoordeling volgens de regels van het Financieel Reglement; verzoekt de Commissie daarom ervoor te zorgen dat de doelstellingen en de uitvoering van de FVT in overeenstemming zijn met de algemene beginselen, beleidsmaatregelen en doelstellingen van de EU, waaronder democratie, de rechtsstaat en de mensenrechten, en spreekt zijn bezorgdheid uit over de aantasting van deze beginselen in Turkije;

43. benadrukt dat het belangrijk is de overgang te maken van humanitaire noodhulp naar ontwikkelingssamenwerking en verzoekt de Commissie een overgangsstrategie te ontwerpen en uit te voeren, met focus op het leveren van een bijdrage aan het scheppen van mogelijkheden voor vluchtelingen om in hun levensonderhoud te voorzien, zodat ze zelfredzamer worden en beter sociaal geïntegreerd raken in hun gastgemeenschap; herinnert aan de langetermijndoelstelling van de EU dat alle door de EU gefinancierde activiteiten geleidelijk worden overgenomen door de Turkse autoriteiten, met volledige eerbiediging van de democratie, rechtsstaat en grondrechten; verzoekt alle partijen die betrokken zijn bij de komende multilaterale conferentie over het oostelijke Middellandse Zeegebied om deze kwestie op alomvattende wijze aan te pakken, samen met humanitaire en ontwikkelingskwesties;
44. herhaalt zijn verzoek dat Turkije het beginsel van non-refoulement eerbiedigt, met name aan de Syrische grens, om ervoor te zorgen dat de mensenrechten van vluchtelingen en hun status zoals gewaarborgd door het Vluchtelingenverdrag van 1951 volledig worden geëerbiedigd, en dat het de migratiestromen niet instrumentaliseert en gebruikt als chantagemiddel tegen de EU voor politieke doeleinden; verwacht dat Turkije de verklaring van de EU en Turkije van maart 2016 en de overname-overeenkomst tussen de EU en Turkije onverkort en op niet-discriminerende wijze uitvoert; dringt er bij de Commissie op aan de uitvoering van de verklaring van de EU en Turkije nauwlettend te monitoren, onder meer met betrekking tot de mensenrechtensituatie van asielfzoekers en migranten die in het kader van de verklaring naar Turkije zijn teruggestuurd, en daarover verslag uit te brengen bij het Parlement; verzoekt de Turkse autoriteiten het UNHCR volledige toegang te verlenen tot de uitzetcentra aan de Turks-Syrische grens om ervoor te zorgen dat het kan controleren of het beginsel van non-refoulement wordt geëerbiedigd; wijst erop dat de financiële steun aan Turkije voor het beheer van de vluchtelingenstromen gepaard moet gaan met volledige budgettaire transparantie en dat maatschappelijke organisaties hier zonder beperking bij moeten worden betrokken; verzoekt de Commissie de Turkse autoriteiten te verzoeken de werkomstandigheden voor internationale ngo's te verbeteren; verzoekt de Commissie te putten uit haar ervaring met speciale systemen voor externe verificatie om het toezicht op de uitgaven aan te scherpen;
45. verzoekt Turkije geen vluchtelingen vast te houden in detentiecentra met de bedoeling ze formulieren voor vrijwillige terugkeer te laten ondertekenen, alsmede hun toegang te garanderen tot gezondheidszorg, ongeacht de plaats te lande waar ze geregistreerd zijn;
46. merkt op dat met de FVT alleen geregistreerde vluchtelingen worden ondersteund;

spreekt zijn bezorgdheid uit over het feit dat veel vluchtelingen het zonder hulp moeten stellen sinds de registratie in bepaalde provincies en steden is bemoeilijkt;

47. is ingenomen met het verzoek van de Raad aan de Commissie om een voorstel voor te leggen aan de Raad voor de voortzetting van de financiering voor Syrische vluchtelingen in Turkije, alsmede in Jordanië, Libanon en andere delen van de regio;

III. Toekomstperspectieven en aanbevelingen

48. onderstreept dat beter moet worden voorzien in de financieringsbehoeften in geval van aanhoudende crises en met het oog op een flexibele en samenhangende coördinatie en overgang van humanitaire noodhulp naar wederopbouw en ontwikkeling, op een manier die strookt met de internationale doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid, inclusief de duurzameontwikkelingsdoelstellingen van de VN en de beginselen van het ontwikkelingsbeleid van de EU, zoals het ondersteunen van het uitbannen van armoede en het terugdringen van ongelijkheid, en in het geval van humanitair optreden, met volledige eerbiediging van de beginselen van humanitaire hulp, namelijk menselijkheid, neutraliteit, onpartijdigheid en onafhankelijkheid, en met volledige bescherming van mensenlevens, de menselijke waardigheid en de mensenrechten; benadrukt dat de EU-bijstand efficiënt en doeltreffend moet zijn, zodat hij een reëel effect sorteert op het terrein;
49. benadrukt dat rekening moet worden gehouden met de lessen die zijn geleerd bij de oprichting, het beheer en de uitvoering van de trustfondsen en de FVT en dat deze moeten worden toegepast op de nieuwe generatie externe financieringsinstrumenten, en dat er een grotere synergie en coherentie moet zijn van de externe bijstand van de EU en de parlementaire controle; verzoekt de Commissie haar algemene eindexamen van de tenuitvoerlegging van de EUTF's te presenteren, met een beoordeling van de overeenstemming ervan met de humanitaire, mensenrechten- en ontwikkelingsdoelstellingen van de EU; benadrukt voorts dat, mocht er in de toekomst een nieuw EUTF of ad-hocinstrument nodig zijn, het bijdragemechanisme uit de begroting van de Unie duidelijk moet worden gedefinieerd en dat hier van meet af aan over moet worden onderhandeld met volledige betrokkenheid van het Parlement; is tevens van mening dat het effect en de zichtbaarheid van de externe bijstand van de EU verder moeten worden vergroot, waarbij moet worden gewezen op de rol van de EU en haar lidstaten als grootste donoren van de ontwikkelingsfinanciering wereldwijd;
50. verzoekt de Commissie te zorgen voor een transparante effectbeoordeling, die wordt uitgevoerd door onafhankelijke EU-organen en deskundigen, van de impact van door de EU gefinancierde projecten op de mensenrechten van migranten en vluchtelingen, alsook op de bevolking in het desbetreffende land in het algemeen; vraagt de instelling van een effectief en onafhankelijk monitoringmechanisme om de eindbestemming van deze fondsen te monitoren en te evalueren, alsmede protocollen om in te grijpen in het geval van schendingen van de grondrechten; acht het noodzakelijk regionale en lokale autoriteiten en actoren uit het maatschappelijk middenveld volledig te betrekken bij het ontwerp en de uitvoering hiervan; verzoekt de Commissie en de lidstaten een volledig en duidelijk overzicht op te stellen van de middelen die worden gebruikt voor het financieren van de samenwerking met derde landen op het gebied van migratiebeheer, voor alle financieringsinstrumenten, alsmede van de tenuitvoerlegging van deze middelen; onderstreept het belang van het delen van de controlegegevens met het EU-

kader voor financiële controle, met inbegrip van de Rekenkamer, OLAF en het EOM;

51. wijst erop dat er een betere aanpak nodig is van de uitdagingen inzake intra-Afrikaanse migratie, die bijna 90 % uitmaakt van de migratiestromen in Afrika, in nauwe samenwerking met de Afrikaanse Unie en overeenkomstig haar migratiebeleidskader voor Afrika en actieplan 2018-2030; benadrukt het feit dat op lange termijn evenwel een aanpak moet worden gevolgd waarmee geen afhankelijkheid wordt gecreëerd van externe interventie; dringt in dit verband aan op empowerment door middel van onderwijs en benadrukt dat hoogwaardig onderwijs belangrijk is voor het creëren van meer steun voor ontwikkelingssamenwerking;
52. merkt op dat gendergelijkheid en sociale inclusie twee van de belangrijkste thema's zijn waarop de uitgaven in het kader van de programmering van NDICI-Europa als wereldspeler zijn gericht; herhaalt het engagement van de EU voor de empowerment van vrouwen en meisjes en verzoekt de Commissie gendergelijkheid samen met het opbouwen van weerbaarheid en aanpassing aan de klimaatverandering te integreren in de planning en uitvoering van de trustfondsen en de FVT; beveelt aan bij de uitvoering van projecten zowel uit hoofde van de EUTF's als uit hoofde van de FVT stelselmatig een gendergevoelige analyse uit te voeren en aandacht te besteden aan de betrokkenheid van vrouwen bij het ontwerpen van ondersteunde projecten;
53. verzoekt de Commissie de samenwerking met derde landen die de grondrechten niet volledig eerbiedigen op te schorten of te herzien, onder meer door het opschorten van specifieke financiering en projecten waarbij de mensenrechten in het geding komen of worden ondermijnd;
54. neemt er kennis van dat het Financieel Reglement weliswaar de mogelijkheid biedt om trustfondsen voor extern optreden in te stellen, maar dringt er eens te meer op aan dat externe hulp volledig wordt gefinancierd uit de Uniebegroting en ten uitvoer wordt gelegd op coherente wijze, volgens een gestroomlijnde reeks regels, op basis van medewetgevingsinstrumenten en met volledige eerbiediging van de wetgevings-, begrotings- en controlebevoegdheden van het Parlement en de voor de EU-begroting geldende beginselen van eenheid, aflegging van verantwoording, transparantie, doelmatigheid en goed begrotingsbeheer; beklemtoont dat de invoering van uitzonderlijke instrumenten de financieringsgovernance nog complexer maakt en bestaande instrumenten voor extern beleid onder financiële druk zet, met mogelijke gevolgen voor hun efficiëntie; is van mening dat EUTF's alleen mogen worden gebruikt om te reageren op een plotselinge grote crisis en op situaties waarin de respons van meerdere donoren gecoördineerd moet worden en waarin de doelstelling van het externe beleid niet volledig kan worden verwezenlijkt door de bestaande instrumenten voor externe financiering, en op voorwaarde dat het beginsel van goed financieel beheer in acht wordt genomen, dat het trustfonds van de Unie niet overlapt met andere, bestaande financieringskanalen of soortgelijke instrumenten zonder dat er sprake is van additionaliteit en dat de doelstellingen van het trustfonds zijn afgestemd op de doelstellingen van het instrument of de begrotingspost van de Unie waaruit het fonds wordt gefinancierd; verzoekt de Commissie te zorgen voor een efficiëntere communicatie op het terrein en de rol te benadrukken van de EU als grootste donor van de mondiale ontwikkelingsfinanciering;
55. wijst erop dat het bundelen van middelen uit het EOF, de Uniebegroting en andere

donoren in trustfondsen niets mag wijzigen aan het vermogen van bestaande EU-beleidslijnen en -programma's om hun oorspronkelijke doelstellingen na te streven, zoals het uitbannen van armoede en het bevorderen van de grondrechten;

56. herhaalt dat EUTF's en de FVT moeten worden gezien als uitzonderlijke of werkelijk door een noodsituatie vereiste instrumenten waarvan de toegevoegde waarde en de effecten op het terrein zeer goed moeten worden gerechtvaardigd en zorgvuldig moeten worden gemonitord; verwacht dat de Commissie ten volle gebruikmaakt van de mogelijkheden die worden geboden door de programmagerichte aanpak in het kader van de geografische pijler van het NDICI-Europa als wereldspeler en IPA III – dat niet langer mag worden gebruikt voor de financiering van pre-toetredingssteun aan Turkije, behalve voor steun aan Turkse maatschappelijke organisaties via het financieringsinstrument voor de bevordering van democratie en mensenrechten – aangevuld met mondiale thematische programmering, financiering van snelle respons en de grote niet-geprogrammeerde reserve in het kader van het NDICI-Europa als wereldspeler;
57. herinnert eraan dat de middelen uit hoofde van de buffer voor nieuwe uitdagingen en prioriteiten in het kader van het NDICI-Europa als wereldspeler bedoeld zijn als aanvulling op de financiering uit hoofde van geografische en thematische programma's en snelle-responsacties; onderstreept dat de Commissie heeft toegezegd de inzet van deze fondsen te bespreken in het kader van de geopolitieke dialoog met het Parlement en voorafgaand aan de inzet ervan gedetailleerde informatie te verstrekken, ten volle rekening houdend met de opmerkingen van het Parlement over de aard, de doelstellingen en de beoogde bedragen;
58. is ingenomen met het nieuwe externe financieringsinstrument, het NDICI-Europa als wereldspeler, aangezien het de bedoeling is hiermee meer mogelijkheden te creëren binnen de EU-begroting om te reageren op nieuwe noodsituaties; is ervan overtuigd dat het NDICI-Europa als wereldspeler een efficiëntere toewijzing van middelen en voldoende flexibiliteit en reactievermogen mogelijk zal maken, en dat met dit instrument lessen zullen worden getrokken uit de eerdere ervaringen met de bestaande trustfondsen en nuttig gebruik zal kunnen worden gemaakt van de van deze fondsen uitgevoerde beoordelingen;
59. onderstreept dat het NDICI-Europa als wereldspeler ten volle moet worden benut en zo nodig moet worden verbeterd, terwijl het gebruik van buitengewone financieringsinstrumenten beperkt moet blijven tot onvoorziene noodsituaties, om de eenheid van de Uniebegroting en de aflegging van democratische verantwoording ervoor te waarborgen; onderstreept in dit verband dat een gewoon governancekader voor de besluitvorming meer legitimiteit verleent aan het externe optreden van de EU, zowel binnen de EU als in de landen van bestemming;
60. vraagt dat de financiering van een opvolger van de huidige FVT niet ten koste gaat van de onlangs goedgekeurde financieringsinstrumenten, met name IPA III en het NDICI-Europa als wereldspeler, met inbegrip van de buffer voor nieuwe uitdagingen en prioriteiten, aangezien met de opvolger van de FVT niet gereageerd wordt op een werkelijk nieuwe uitdaging of crisis; pleit krachtig voor de financiering van een dergelijk initiatief door middel van nieuwe kredieten, zo nodig verhoogd met bijdragen van de lidstaten; herhaalt dat het Parlement volledig en van meet af aan moet worden

betrokken bij de besprekingen over de opvolger van de FVT, met inbegrip van de financierings- en governancestructuren ervan, die de herkomst van de financiering en de rol van de begrotingsautoriteit moeten weerspiegelen;

61. pleit ervoor om, indien de behoeften gedurende het MFK 2021-2027 groter worden, eerst en vooral een oplossing te zoeken via de medewetgevingsinstrumenten, met name door de middelen voor het NDICI-Europa als wereldspeler te verhogen door een herziening van de MFK-verordening en de verordening inzake het NDICI-Europa als wereldspeler, of, in tweede instantie, en op voorwaarde dat het Parlement ten volle bij het besluitvormingsproces wordt betrokken en passende controlebevoegdheid krijgt, de begrotingsonderdelen betreffende het NDICI-Europa als wereldspeler te versterken met bijdragen in de vorm van externe bestemmingsontvangsten; verwacht in dit verband dat de komende herziening van het Financieel Reglement zal zorgen voor een passende betrokkenheid van de begrotingsautoriteit bij de governance van externe bestemmingsontvangsten; benadrukt dat het Parlement vanaf het allereerste begin volledig moet worden betrokken indien er toch behoefte ontstaat aan een naar behoren gemotiveerd nieuw trustfonds na het uitbreken van een grote crisis, bij een plotselinge verandering in de internationale betrekkingen die een grote financiële respons van de EU vereist of indien er middelen moeten worden gebundeld met derde landen, hetgeen niet haalbaar zou zijn in het kader van de medewetgevingsinstrumenten; is in dit verband van mening dat het Financieel Reglement moet worden herzien om de passende rol van het Parlement te waarborgen bij de oprichting van en het toezicht op elk nieuw trustfonds, met inbegrip van de opstelling van de oprichtingsovereenkomst en de beschikbaarstelling van de bijdrage van de Unie, de tenuitvoerlegging, de voortzetting en de mogelijke liquidatie;
62. verzoekt de Commissie bij de uitvoering van het NDICI-Europa als wereldspeler prioriteit te verlenen aan de gecombineerde benadering, en roept op tot meer samenwerking tussen de humanitaire en de ontwikkelingsactoren van de EU, met name na crises en bij langdurige crises, om beter te kunnen inspelen op de plaatselijke behoeften en efficiëntere resultaten te kunnen boeken;
63. merkt op dat de mogelijkheden om het migratiebeleid te mainstreamen in het externe EU-beleid aanzienlijk worden vergroot door de opname van migratie in de thematische component, de geografische component en de component voor snelle respons van het NDICI; merkt daarentegen met bezorgdheid op dat de component voor snelle respons de financiering van de samenwerking met derde landen op het gebied van migratiebeheer mogelijk maakt zonder dat de Commissie enige programmeringsdocumenten hoeft te publiceren of maatschappelijke organisaties hoeft te raadplegen en zonder dat het Parlement hierbij betrokken wordt, ook niet in het kader van de blauwdruk paraatheid en crisisbeheer in verband met migratie, waarin geen mechanismen zijn opgenomen voor een beoordeling van de mogelijk negatieve gevolgen van dergelijke interventies; wijst er in dit verband op dat moet worden gewaarborgd dat het MFK 2021-2027 gepaard gaat met een robuust mensenrechtenkader voor de identificatie, uitvoering en monitoring van toekomstige samenwerkingsprogramma's op het gebied van migratie;
64. merkt op dat in het NDICI-Europa als wereldspeler is voorzien in tussentijdse en evalueerend en in een gedetailleerde jaarlijkse verslaglegging van de Commissie aan het Parlement en de Raad over de lopende activiteiten, de behaalde resultaten, de

doeltreffendheid en de mate waarin de thematische streefcijfers en doelstellingen van de verordening al zijn gerealiseerd; verzoekt de Commissie een nauwkeurige methodologie te ontwerpen en ten uitvoer te leggen voor het traceren van de 10 % van de uitgaven die gereserveerd is voor migratie en gedwongen ontheemding teneinde effectief te zorgen voor passende transparantie en aflegging van verantwoording voor deze uitgaven, zoals vereist in de verordening;

65. is ingenomen met de besluitvormingsprocedure dicht bij het terrein, de aanpassing aan de plaatselijke omstandigheden en de mogelijkheid om in het kader van de EUTF's en de FVT grensoverschrijdende en over meerdere jaren gefinancierde projecten uit te voeren, aangezien deze een hoge meerwaarde hebben; wenst dat deze aspecten worden gemainstreamd bij het ondernemen van toekomstige programmering in verband met begrotingsinstrumenten voor het externe beleid van de EU;
66. erkent dat samenwerking met vertegenwoordigers van plaatselijke gemeenschappen en belanghebbenden, met inbegrip van plaatselijke overheidsorganen, maatschappelijke organisaties, sociale partners en religieuze leiders, in door conflicten getroffen gebieden van cruciaal belang is om verzoening, dialoog en vrede te bevorderen; benadrukt dat lokale kerken en confessionele organisaties een actieve rol spelen bij ontwikkelingssamenwerking en bij het verlenen van humanitaire bijstand aan de meest behoeftigen en verzoekt de Commissie daarmee contact te zoeken, vooral voor het verlenen van rechtstreekse steun aan moeilijk bereikbare gemeenschappen in ontwikkelingslanden;
67. wijst erop dat het belangrijk is een substantieel deel van de toekomstige EU-financiering voor migratie toe te wijzen aan maatschappelijke organisaties in derde landen met het oog op het verlenen van bijstand en het beschermen en monitoren van de rechten van migranten, en een aanzienlijk deel van de EU-financiering te reserveren voor de verbetering van de mensenrechten, de internationale bescherming en de toekomstperspectieven van vluchtelingen;
68. verzoekt de Commissie de programmeringsmethoden aan te passen aan de plaatselijke omstandigheden en de opkomende plaatselijke uitdagingen, en eigen plaatselijke inbreng bij de uitvoering van de nieuwe EU-ontwikkelingsinstrumenten te ondersteunen; verzoekt de Commissie voorts een evaluatie van de behoeften te verrichten en de EU-respons aan te passen aan de plaatselijke behoeften;
69. verzoekt de Commissie de mogelijkheden te onderzoeken om partners in derde landen te betrekken bij gemeenschappelijke initiatieven en financiering om veelvoorkomende uitdagingen het hoofd te bieden, zoals migratie, gedwongen ontheemding, de klimaatverandering, de empowerment van vrouwen en de bescherming van kwetsbare groepen;
70. verzoekt de Commissie voorrang te geven aan investeringen in onderwijs en het scheppen van werkgelegenheid om mensen in partnerlanden in staat te stellen lokale activiteiten te ontplooien die inkomsten genereren;
71. verwacht dat de Commissie lopende of toekomstige crises en mogelijke behoeften in verband met de wederopbouw efficiënter en gericht aanpakt door gebruik te maken van de bestaande trajecten en andere mogelijkheden in het kader van het huidige Financieel Reglement, in nauwe en gecoördineerde samenwerking met de lidstaten en

andere EU-instellingen in het kader van de Team Europa-benadering, en met gelijkgestemde internationale partners en donoren;

◦

◦ ◦

72. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de Raad.

MINDERHEIDSSTANDPUNT

ingediend door Bernhard Zimniok

Ik ben het ermee eens dat het Europees Parlement volledige controle moet kunnen uitoefenen op de middelen die worden geïnd bij de belastingbetalers in de lidstaten en beheerd door de administrateurs van de Commissie; het is onaanvaardbaar dat de Commissie dit niet heeft gefaciliteerd.

De tekst is echter een flagrante goedkeuring van het slecht functionerende industrieel complex op het gebied van ontwikkeling en belooft dit complex verder te voeden, ondanks de ondoeltreffendheid ervan. De meeste van de betrokken middelen worden gebruikt voor operaties op het gebied van politieke beïnvloeding waarmee de meerderheid van de burgers in de lidstaten het niet eens is: een laakbare uiting van neokolonialisme waarbij de soevereine rechten en culturen van de getroffen naties niet worden geëerbiedigd. Voorts wordt in de tekst aangedrongen op aanvullende financiering van ontwikkelingshulp op een moment dat de lidstaten hun uitgaven moeten verminderen om het herstel van COVID-19 veilig te stellen, en wordt erin niet de oproep geëerbiedigd om een moratorium in te stellen op alle door de Commissie beheerde ontwikkelingshulp. Onnauwkeurigheden wekken de illusie dat de ontwikkelingsmaatregelen worden gefinancierd door de Commissie, terwijl in feite alle middelen afkomstig zijn van de belastingbetalers in de lidstaten. Er wordt niet adequaat gereageerd op Turkije en zijn voortdurende hybride oorlogsvoering tegen de lidstaten door middel van massamigratiewapens en op de noodzaak om alle door de Commissie beheerde steun aan Turkije onmiddellijk stop te zetten.

15.4.2021

ADVIES VAN DE COMMISSIE BEGROTINGSCONTROLE

aan de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Begrotingscommissie

inzake het verslag over de tenuitvoerlegging van de EU-trustfondsen en de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije
(2020/2045(INI))

Rapporteur voor advies: Tomáš Zdechovský

SUGGESTIES

De Commissie begrotingscontrole verzoekt de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Begrotingscommissie, als bevoegde commissies, onderstaande suggesties in hun ontwerpresolutie op te nemen:

- A. overwegende dat het Verdrag van Lissabon de rol van het Europees Parlement heeft versterkt om te zorgen voor samenhang en democratische verantwoordingsplicht;
- B. overwegende dat het opzetten van trustfondsen en het overschrijden van de begrotingsregels van de EU het beginsel van begrotingseenheid ondermijnen en tot een aantal problemen met betrekking tot goed financieel beheer, transparantie en verantwoordingsplicht leiden; overwegende dat de vier bestaande EU-trustfondsen¹ worden gebruikt als financieringsmechanisme ter uitvoering van internationale samenwerkings- en ontwikkelingsmaatregelen; overwegende dat hierdoor de complexiteit van de bestaande financiële structuren wordt vergroot, hetgeen kan leiden tot operationele inefficiëntie;
- C. overwegende dat de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije (de faciliteit) verschilt van de EU-trustfondsen, voornamelijk omdat zij onderdeel blijft van de begroting van de EU;
- D. overwegende dat de faciliteit volgens de Commissie is ontworpen om de bestaande financieringsinstrumenten van de EU te coördineren, zodat deze op consistente en samenhangende wijze worden ingezet om tegemoet te komen aan de behoeften van vluchtelingen;
- E. overwegende dat het Europees Parlement ermee heeft ingestemd dat de helft van de

¹ Het noodtrustfonds voor Afrika, het Békou-trustfonds, het Trustfonds voor Colombia en het regionaal trustfonds in respons op de Syrische crisis.

uitgaven in het kader van de faciliteit uit de EU-begroting moet worden gefinancierd, hetgeen voor de periode 2016-2019 neerkomt op een bedrag van 3 miljard EUR;

1. merkt op dat de EU-trustfondsen zijn opgezet om snel te kunnen reageren op moeilijke omstandigheden en om de flexibiliteit van financiering te vergroten, hetgeen het moeilijk maakt om vast te stellen² wat de concrete noodsituaties zijn en hoe de aanvullende financiering bijdraagt aan de aanpak ervan, alsmede om te zorgen voor kwalitatief toezicht ter plaatse; herhaalt daarom dat deze instrumenten als uitzonderlijke of noodinstrumenten moeten worden aangemerkt waarvan de toegevoegde waarde en de effecten ter plaatse goed moeten worden gerechtvaardigd en gemonitord;
2. benadrukt dat de EU er altijd voor moet zorgen dat in het kader van projecten en programma's van de EU-trustfondsen de mensenrechten worden bevorderd en beschermd; is van mening dat robuuste systemen moeten worden opgezet om de gevolgen voor de mensenrechten te monitoren, in combinatie met een verantwoordingssysteem met specifieke indicatoren om schendingen van het internationaal recht te voorkomen en aan te pakken;
3. benadrukt dat de noodzaak om de EU-trustfondsen op te richten deels is ontstaan omdat de EU-begroting niet flexibel genoeg is en er op verschillende gebieden geen ruimte is voor de financiering van onverwachte behoeften;
4. herinnert aan Speciaal verslag nr. 27/2018 van de Europese Rekenkamer de Rekenkamer, getiteld "De Faciliteit voor vluchtelingen in Turkije: de ondersteuning is nuttig, maar er zijn verbeteringen nodig om de kosteneffectiviteit te vergroten"; wijst op de bevindingen in het verslag dat hoewel de gecontroleerde projecten nuttige steun boden voor vluchtelingen en de outputs van de meeste projecten gerealiseerd werden, de helft ervan niet de verwachte resultaten had opgeleverd; wijst er bovendien op dat het toezicht op de projecten voor bijstand in contanten in het kader van de faciliteit beperkt was omdat de Commissie en haar uitvoerende VN-partners geen toegang hadden tot de oorspronkelijke gegevens van de begunstigen; is ingenomen met het feit dat sommige aanbevelingen in het verslag van de Rekenkamer in aanmerking zijn genomen bij de programmering van de tweede tranche van de faciliteit; verzoekt de Commissie om in het kader van de kwijtingsprocedure verder verslag uit te brengen over de uitvoering van de aanbevelingen van de Rekenkamer;
5. onderstreept de noodzaak bij voorrang ervoor te zorgen dat de tenuitvoerlegging van de faciliteit en van de EU-trustfondsen in overeenstemming is met de in de Verdragen neergelegde algemene beginselen en juridische verplichtingen van de EU, en met de beleidsmaatregelen en doelstellingen van de EU, waaronder de democratie, de rechtsstaat en de mensenrechten; benadrukt dat ervoor moet worden gezorgd dat deze doelstellingen worden bereikt;
6. neemt kennis van Speciaal verslag nr. 27/2018 van de Rekenkamer over de faciliteit, waarin de Rekenkamer uiteindelijk concludeerde dat de faciliteit doeltreffender had kunnen zijn en meer waar voor haar geld had kunnen bieden; is van mening dat er wat

² [Studie van de beleidsondersteunende afdeling Begrotingszaken van mei 2018 getiteld "Oversight and Management of the EU Trust Funds: Democratic Accountability Challenges and Promising Practices" \(Toezicht op en beheer van het EU-trustfonds: Uitdagingen met betrekking tot de democratische verantwoordingsplicht en veelbelovende praktijken\).](#)

betreft de doeltreffendheid van humanitaire projecten nog steeds ruimte is voor verbetering;

7. verzoekt de Commissie voortdurend na te gaan of de faciliteit ten uitvoer wordt gelegd overeenkomstig de beginselen van goed financieel beheer, transparantie, evenredigheid, non-discriminatie en gelijke behandeling, in volledige naleving van het recht van het Europees Parlement om toezicht en controle uit te oefenen op de EU-financiering;
8. is uiterst bezorgd over het feit dat de Commissie bij haar pogingen om de humanitaire projecten te monitoren, werd belemmerd doordat de Turkse autoriteiten weigerden om toegang te verlenen tot de gegevens over de begunstigden van de twee projecten voor bijstand in contanten; betreurt het feit dat deze begunstigden daardoor niet konden worden opgespoord;
9. betreurt het feit dat de behoeften van vluchtelingen in verband met gemeentelijke infrastructuur en sociaal-economische bijstand onvoldoende zijn gedekt door de faciliteit³; verzoekt de Commissie daarom beter in te spelen op deze behoeften om de stroomlijning en complementariteit van de verleende bijstand te verbeteren; wijst bovendien nogmaals op de noodzaak te zorgen voor gelijke toegang van vluchtelingen tot onderwijs en opleiding, gezondheidszorg, bescherming en andere basisbehoeften te waarborgen, en daarbij speciale aandacht te laten uitgaan naar meisjes en jonge vrouwen;
10. is ingenomen met het succes van de eerste tranche van de faciliteit en wijst daarbij in het bijzonder op het sociale vangnet voor noodgevallen (ESSN), het grootste humanitaire project dat door de Commissie wordt beheerd; is ingenomen met de vooruitgang van de tweede tranche, die een geleidelijke verschuiving van humanitaire naar ontwikkelingshulp bevordert;
11. wijst op het positieve effect van de faciliteit op de kwetsbare doelgroepen wat betreft de toegang tot gezondheidszorg, onderwijs, het integratieprogramma en humanitaire bijstand voor 1,8 miljoen mensen;
12. wijst op de moeilijke werkomstandigheden waarmee non-gouvernementele organisaties (ngo's) bij de tenuitvoerlegging van de faciliteit te maken hebben; verzoekt de Commissie aandacht te besteden aan de noodzaak om de werkomgeving voor maatschappelijke organisaties te verbeteren, onder meer door haar dialoog met de Turkse autoriteiten over kwesties in verband met registratie en vergunningen voort te zetten;
13. is ingenomen met de monitoringverslagen die verstrekt worden via het resultatenkader van de faciliteit; benadrukt de noodzaak om streng toezicht te houden, en controles vooraf en achteraf uit te voeren, ook in Turkije, om te zorgen voor de naleving van het Financieel Reglement en voor de toegang van en controle door de Rekenkamer, het Europees Bureau voor fraudebestrijding en het Europees Openbaar Ministerie te waarborgen; verzoekt de Commissie vaker verslag uit te brengen over de faciliteit en alle informatie te verstrekken die het Europees Parlement nodig heeft om zijn recht van toezicht en controle uit te kunnen oefenen; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de financiering van de faciliteit terecht komt bij de juiste begunstigden, specifiek gericht

³ Speciaal verslag nr. 27/2018 van de Europese Rekenkamer.

is op vluchtelingenprojecten, en niet voor andere doeleinden wordt gebruikt; herinnert in dit verband aan het belang van de toegankelijkheid van de oorspronkelijke gegevens van de begunstigden en van de traceerbaarheid van EU-financiering, en verzoekt de Commissie de geplande strategische tussentijdse evaluatie van de faciliteit te presenteren; dringt er bovendien op aan dat de Turkse autoriteiten de uitvoerende partners volledige toegang verlenen tot de gegevens over de in aanmerking komende begunstigden om de controleerbaarheid en efficiëntie van het monitoringkader van deze vlaggenschipprojecten te verbeteren⁴;

14. stelt met bezorgdheid vast dat de COVID-19-crisis ertoe heeft geleid dat de uitvoering van afzonderlijke acties en van de faciliteit in haar geheel aanzienlijk is vertraagd, en dat deze vertraging per juni 2020 naar schatting tussen de drie en twaalf maanden bedroeg; benadrukt dat volgens het monitoringverslag van november 2020 de kwetsbaarste vluchtelingen die in de informele sector werken, het zwaarst getroffen zijn; betreurt dat de opschorting van persoonlijke activiteiten, zoals activiteiten op het gebied van sociale cohesie, taalonderwijs en psychosociale steun, vrouwelijke vluchtelingen onevenredig hard heeft getroffen;
15. herinnert eraan dat de EU-trustfondsen flexibele instrumenten zijn die een snelle, doeltreffende en efficiënte uitvoering van projecten in het kader van humanitaire bijstand en noodsituaties mogelijk maken en tegelijkertijd een goed financieel beheer waarborgen;
16. erkent de problemen die zich bij dit soort initiatieven voordoen als gevolg van verschillende factoren, zoals de diversiteit van de doelgroepen en de locatie;
17. benadrukt dat de acties in het kader van elk onderdeel van de faciliteit beter en duurzamer zullen zijn en meer waar voor hun geld zullen opleveren als ze deel uitmaken van een geïntegreerde aanpak;
18. verzoekt de Commissie de huidige oriëntatie van humanitaire bijstand te beoordelen, die ten doel heeft armoede terug te dringen en uiteindelijk uit te bannen, en de efficiëntie en monitoring van projecten voor bijstand in contanten te verbeteren;
19. wijst op de noodzaak van goede monitoring en neemt kennis van de problemen bij het toezicht op twee projecten voor bijstand in contanten, aangezien de Commissie en haar uitvoerende VN-partners geen toegang hadden tot de oorspronkelijke gegevens van de begunstigden;
20. neemt kennis van de inspanningen en maatregelen van de EU en haar lidstaten om vluchtelingen en gastgemeenschappen in Turkije te ondersteunen; verzoekt de Commissie haar communicatiestrategie te verbeteren en beter met het grote publiek te communiceren om het te informeren over de inspanningen die de EU levert, teneinde de kennis van deze acties en de doelen van de EU te verbeteren;
21. benadrukt dat er inspanningen moeten worden geleverd om de waarden en normen van de EU op het gebied van steun aan vluchtelingen te monitoren en te handhaven, hetgeen het vertrouwen in de EU zou vergroten omdat zij zou laten zien in staat te zijn haar

⁴ Ibidem.

doelstellingen te verwezenlijken;

22. verzoekt de Commissie de Turkse autoriteiten duidelijk te maken dat de omstandigheden waarin internationale ngo's opereren moeten worden verbeterd;
23. verzoekt de Commissie actie te ondernemen tegen alle pogingen van Turkije om de faciliteit als hefboom tegen de EU te gebruiken.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	14.4.2021
Uitslag eindstemming	+ : 24 - : 2 0 : 2
Bij de eindstemming aanwezige leden	Matteo Adinolfi, Olivier Chastel, Caterina Chinnici, Lefteris Christoforou, Corina Crețu, Martina Dlabajová, José Manuel Fernandes, Luke Ming Flanagan, Isabel García Muñoz, Monika Hohlmeier, Jean-François Jalkh, Pierre Karleskind, Alin Mituța, Younous Omarjee, Tsvetelina Penkova, Markus Pieper, Sabrina Pignedoli, Michèle Rivasi, Petri Sarvamaa, Vincenzo Sofo, Michal Wiezik, Angelika Winzig, Tomáš Zdechovský
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Joachim Stanisław Brudziński, Maria Grapini, Hannes Heide, Mikuláš Peksa, Viola Von Cramon-Taubadel

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

24	+
ECR	Joachim Stanisław Brudziński, Vincenzo Sofo
NI	Sabrina Pignedoli
PPE	Lefteris Christoforou, José Manuel Fernandes, Monika Hohlmeier, Markus Pieper, Petri Sarvamaa, Michal Wiezik, Angelika Winzig, Tomáš Zdechovský
Renew	Olivier Chastel, Martina Dlabajová, Pierre Karleskind, Alin Mituța
S&D	Caterina Chinnici, Corina Crețu, Isabel García Muñoz, Maria Grapini, Hannes Heide, Tsvetelina Penkova
Verts	Mikuláš Peksa, Michèle Rivasi, Viola Von Cramon-Taubadel

2	-
ID	Matteo Adinolfi, Jean-François Jalkh

2	0
The Left	Luke Ming Flanagan, Younous Omarjee

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding

11.5.2021

ADVIES VAN DE COMMISSIE BURGERLIJKE VRIJHEDEN, JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN

aan de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Begrotingscommissie

inzake het verslag over de uitvoering van de EU-trustfondsen en de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije
(2020/2045(INI))

Rapporteur voor advies: Sira Rego

(*) Procedure met medeverantwoordelijke commissies – artikel 57 van het Reglement

SUGGESTIES

De Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken verzoekt de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Begrotingscommissie, als bevoegde commissies, onderstaande suggesties in hun ontwerp-resolutie op te nemen:

- A. overwegende dat de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije in 2016 in het kader van de Verklaring EU-Turkije is gecreëerd en beschikt over 6 miljard EUR, die in twee tranches beschikbaar wordt gesteld: een voor de financiering van projecten die uiterlijk tot midden-2021 lopen en de andere voor de financiering van projecten die uiterlijk tot midden-2025 lopen; overwegende dat de faciliteit een gezamenlijk coördinatiemechanisme en geen apart financieringsinstrument is;
- B. overwegende dat de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije levensondersteunende hulp heeft geboden aan meer dan 1,8 miljoen vluchtelingen en gastgemeenschappen in Turkije en bijgevolg een essentiële pijler van humanitaire hulp en steun is; overwegende dat de faciliteit wordt bedreigd door de politieke druk die de Turkse regering op de Europese Unie uitoefent bij geschillen over de Verklaring EU-Turkije, waarvan de vluchtelingen en gastgemeenschappen die van deze hulp afhankelijk zijn uiteindelijk de dupe zijn; overwegende dat bij de uitvoering van de Verklaring mensenrechtenschendingen hebben plaatsgevonden, hetgeen onverenigbaar is met het EU-Handvest van de grondrechten;
- C. overwegende dat er 2,3 miljard EUR is gemobiliseerd in het kader van het Regionaal Trustfonds van de EU in respons op de Syrische crisis (Madad-fonds), waaronder vrijwillige bijdragen van 21 EU-lidstaten, Turkije en het Verenigd Koninkrijk; overwegende dat de programma's van het fonds gericht zijn op onderwijs, levensonderhoud, gezondheid, bescherming en water en ten goede komen aan vluchtelingen, intern ontheemden en lokale gemeenschappen, en dat via het fonds hulp

wordt geboden aan meer dan 7 miljoen begunstigden; overwegende dat het Madad-fonds, naarmate de burgeroorlog in Syrië voortduurt, in toenemende mate humanitaire hulp met ontwikkelingshulp combineert, met een grotere nadruk op de versterking van de systemen ter ondersteuning van de inspanningen en capaciteiten van de gastlanden om op deze aanhoudende crisis te reageren, met name door middel van openbare dienstverlening in Irak, Jordanië en Libanon;

- D. overwegende dat uit de evaluatie van het Madad-fonds blijkt dat projecten aanzienlijk sneller kunnen worden opgestart via het fonds dan via de standaardprocedures in het kader van het Europees nabuurschapsinstrument en het instrument voor pretoetredingssteun; overwegende dat het fonds ook schaalvoordelen heeft kunnen realiseren, dankzij grootschalige projecten van gemiddeld 20 miljoen EUR en een gemiddelde uitvoeringstermijn van ongeveer dertig maanden;
- E. overwegende dat het Noodtrustfonds van de Europese Unie voor stabiliteit en de aanpak van de diepere oorzaken van onregelmatige migratie en ontheemding in Afrika (EU-noodtrustfonds voor Afrika) in 2015 is opgericht en is voorgesteld als een essentieel instrument voor de uitvoering van het actieplan van Valletta; overwegende dat het EU-noodtrustfonds voor Afrika het belangrijkste financiële instrument voor de politieke betrekkingen van de EU met de Afrikaanse partners op het gebied van migratie is geworden; overwegende dat er sinds 2016 meer dan 500 projecten in 26 landen in drie geografische regio's in Afrika – de Sahel en het Tsjaadmeer, de Hoorn van Afrika en Noord-Afrika – zijn gefinancierd via het EU-noodtrustfonds voor Afrika, met een totale waarde van meer dan 5 miljard EUR, waarvan 4,4 miljard EUR uit de EU-begroting kwam; overwegende dat deze landen te kampen hebben met almaar grotere uitdagingen, gaande van demografische druk, extreme armoede en een zwakke sociale en economische infrastructuur tot interne spanningen, institutionele tekortkomingen en onvoldoende weerstand tegen voedselcrises en druk op het milieu;
- F. overwegende dat in de tussentijdse evaluatie van het EU-noodtrustfonds voor Afrika is gewezen op de toegevoegde waarde van het fonds als flexibel instrument om snel veranderende situaties en specifieke lokale kwesties aan te pakken; overwegende dat in een verslag van de Europese Rekenkamer uit 2018¹ echter is gewezen op diverse tekortkomingen, waaronder juridische problemen, zoals het niet toepassen van de EU-wetgeving inzake overheidsopdrachten en een ondoorzichtig beheer; overwegende dat de Commissie heeft verklaard dat ze rekening heeft gehouden met deze punten van zorg en in verbeteringen heeft voorzien; overwegende dat het maatschappelijk middenveld zijn bezorgdheid heeft geuit² over de kwaliteit van de goedgekeurde projecten en – wat zorgwekkender is – over vermeende bijdragen tot onmenselijke en vernederende behandeling en/of de financiering van actoren die mensenrechtenschendingen hebben gepleegd, zoals in Libië, Eritrea en Soedan;
- G. overwegende dat in artikel 208 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie duidelijk wordt gesteld dat het beleid van de Unie op het gebied van ontwikkelingssamenwerking wordt gevoerd in het kader van de beginselen en doelstellingen van het externe optreden van de Unie en dat het hoofddoel van het beleid

¹ Speciaal verslag nr. 32/2018, “Noodtrustfonds van de Europese Unie voor Afrika: flexibel, maar een gebrek aan gerichtheid”, blz. 17-25.

² Davis, L., “EU external expenditure on asylum, forced displacement and migration 2014-2019”, Europese Raad voor vluchtelingen en ballingen, 2021.

van de Unie op dit gebied is om de armoede terug te dringen en uiteindelijk uit te bannen; overwegende dat voor het EU-noodtrustfonds voor Afrika voornamelijk gebruik wordt gemaakt van officiële ontwikkelingshulp (ODA), vooral uit het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF), en dat bij de uitvoering ervan de kernbeginselen van doeltreffende ontwikkelingshulp derhalve moeten worden geëerbiedigd;

- H. overwegende dat intraregionale mobiliteit in Afrika in de loop van zijn geschiedenis een belangrijke rol heeft gespeeld; overwegende dat plaatselijke bevolkingsgroepen van oudsher in staat zijn geweest om in geval van droogte hun levensonderhoudsstrategieën te veranderen en blijk hebben gegeven van een groot aanpassingsvermogen, waarbij migratie vaak een manier is geweest om hun bestaansmiddelen te diversifiëren; overwegende dat dit systeem van diversificatie van de bestaansmiddelen sinds het begin van de jaren 2000 en met name sinds 2016 onder druk is komen te staan, vooral vanwege de beperkingen op de intraregionale bewegingsvrijheid als gevolg van de steun die de EU-lidstaten aan sommige Afrikaanse landen verlenen om irreguliere migratie naar Europa te bestrijden;
- I. overwegende dat de EU sinds 2017 in het kader van het Noord-Afrikaanse luik van het EU-noodtrustfonds voor Afrika 57,2 miljoen EUR heeft uitgetrokken ter ondersteuning van het project voor geïntegreerd grens- en migratiebeheer, teneinde de operationele capaciteit van de Libische kustwacht en havenbeveiliging, de marine en de Algemene Administratie voor de kustveiligheid te vergroten om hen te helpen mensen op zee te onderscheppen, en dat zij ook steun heeft verleend aan de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om haar in staat te stellen de kwetsbaarste migranten die zijn gestrand in Libië en gastlanden bij te staan; overwegende dat uit gegevens van de IOM blijkt dat in 2019 en 2020 meer dan 20 000 mensen zijn onderschept door de Libische kustwacht; overwegende dat in talrijke verslagen wordt bevestigd dat Libië nog steeds geen veilige ontschepingsplaats is gezien de ernstige mensenrechtenschendingen tegen vluchtelingen en migranten en het aanhoudende conflict in het land; overwegende dat de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de mensenrechten op 8 mei 2020 heeft opgeroepen tot een moratorium op alle onderscheppingen en terugzendingen naar Libië; overwegende dat de Commissaris voor de Mensenrechten van de Raad van Europa in haar verslag van maart 2021 haar oproep van 2019 heeft herhaald om de steun aan de Libische kustwacht die een impact heeft op onderscheppingen en terugzendingen op te schorten;
- J. overwegende dat maatschappelijke organisaties verschillende rechtszaken en gerechtelijke procedures zijn gestart en verschillende klachten hebben ingediend tegen de EU en haar lidstaten vanwege mensenrechtenschendingen, schendingen van de financieringsvoorschriften van de EU en van de internationale mensenrechtenwetgeving³, refoulement en andere onmenselijke handelingen tegen migranten⁴ die direct of indirect verband houden met bepaalde projecten van het EU-noodtrustfonds voor Afrika; overwegende dat er meldingen zijn dat het regionaal operationeel centrum ter ondersteuning van het proces van Khartoem en het initiatief AU-Hoorn van Afrika (ROCK) en het programma voor een beter migratiebeheer van

³ Global Legal Action Network (GLAN), “EU financial complicity in Libyan migrant abuses”.

⁴ Studenten van de Capstone-opleiding over terrorismebestrijding en internationale misdrijven, mededeling aan het parket van de aanklager van het Internationaal Strafhof getiteld “EU Migration Policies in the Central Mediterranean and Libya (2014-2019)”.

het EU-noodtrustfonds voor Afrika door de EU in 2019 in Soedan zijn opgeschort;

- K. overwegende dat het EU-noodtrustfonds voor Afrika en andere EU-trustfondsen eind 2021 aflopen; overwegende dat naar verwachting 10 % van het volgende meerjarige financieringsinstrument voor extern optreden – het instrument voor nabuurschapsbeleid, ontwikkeling en internationale samenwerking (NDICI) – zal worden besteed aan migratiegerelateerde activiteiten, naast de vaststelling van onderling overeengekomen nationale indicatieve prioriteiten en een flexibele, op stimulansen gebaseerde aanpak;
- L. overwegende dat het voor de Commissie en de lidstaten nuttig zou zijn om een duidelijk en volledig overzicht op te stellen van de middelen die worden gebruikt om de samenwerking met derde landen op het gebied van migratiebeheer te financieren, en dat voor alle financiële instrumenten en de uitvoering ervan, met inbegrip van informatie over bedragen, doelstellingen, oogmerk, subsidiabele acties en bron van financiering;
1. betreurt dat de EU-trustfondsen ad-hocinstrumenten zijn die afwijken van de gewone besluitvormingsprocedure en waarbij parlementaire controle en democratisch toezicht worden omzeild, met een gebrek aan transparantie en democratische verantwoording tot gevolg; benadrukt dat gedetailleerde gegevens over financieringstoewijzingen niet beschikbaar of amper toegankelijk zijn; dringt er bij de Commissie op aan om onmiddellijk stappen te ondernemen om de transparantie en de regelmatige uitwisseling van informatie met het Europees Parlement te verbeteren en te zorgen voor meer controle en parlementair toezicht op de vaststelling, uitvoering en follow-up van het EU-noodtrustfonds voor Afrika en de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije, met inbegrip van alle toekomstige maatregelen uit hoofde van artikel 8, lid 10, van de NDICI-verordening; dringt aan op een grotere verantwoordingsplicht van de autoriteiten die rechtstreeks verantwoordelijk zijn voor het beheer van de fondsen; roept de Commissie op om de waarnemersstatus van het Parlement bij de bestuursvergaderingen van de EU-trustfondsen onmiddellijk te formaliseren en om jaarlijks een financieel en een mensenrechtenverslag in te dienen bij het Parlement over de uitvoering van lopende en toekomstige projecten;
 2. merkt op dat de EU-fondsen zijn gebruikt om druk uit te oefenen op de regeringen van partnerlanden om te voldoen aan de interne migratiedoelstellingen van de EU en wijst erop dat er sinds 2016 steeds vaker gebruik wordt gemaakt van sterkere conditionaliteit tussen ontwikkelingssamenwerking en migratiebeheer; betreurt dat ontwikkelingshulp wordt gebruikt voor de uitvoering van informele overeenkomsten waarop geen parlementaire controle en democratisch toezicht wordt uitgeoefend, waaronder de Verklaring EU-Turkije van 18 maart 2016, het memorandum van overeenstemming tussen de Afrikaanse Unie en de EU inzake vrede, veiligheid en goed bestuur van 23 mei 2018 en het memorandum van overeenstemming tussen de EU en Nigeria van 29 augustus 2019;
 3. wijst met bezorgdheid op de tekortkomingen bij de toepassing van de EU-wetgeving inzake overheidsopdrachten wat het externe migratiebeleid van de EU betreft⁵; is van mening dat de bepalingen van artikel 3 van Besluit C(2015) 7293 van oktober 2015 tot oprichting van het EU-noodtrustfonds voor Afrika en die van de projecten voor

⁵ Spijkerboer, T. en Steyger, E., “European External Migration Funds and Public Procurement Law”, *European Papers*, vol. 4, nr. 2, 2019, blz. 493-521 en blz. 520.

humanitaire hulp die worden gefinancierd via het Madad-fonds en de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije, niet verenigbaar zijn met of vrijgesteld zijn van de EU-wetgeving inzake overheidsopdrachten; wijst op het gebrek aan transparantie wat betreft de toepassing en reikwijdte van de wetgeving inzake overheidsopdrachten bij de selectie van de uitvoerende partners⁶; betreurt dat de procedures en criteria voor de selectie van projecten onvoldoende duidelijk of gedocumenteerd zijn⁷;

4. wijst erop dat projecten die momenteel onder de EU-trustfondsen vallen, kunnen worden gefinancierd uit elke component van het NDICI – de geografische, thematische en snelle-responscomponent – binnen de in de verordening vastgestelde uitgavendoelstelling van 10 %; uit zijn bezorgdheid over de lopende besprekingen in de Raad om financieringsinitiatieven van Team Europa over migratie op te zetten met als doel acties voor te stellen op het gebied van migratiebeheer in Afrika, die de controle van het Parlement dreigen te omzeilen;
5. wijst erop dat de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije verschilt van de EU-trustfondsen, voornamelijk omdat zij onderdeel blijft van de begroting van de EU; erkent dat de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije hulp verleent aan vluchtelingen en gastgemeenschappen in Turkije op het gebied van gezondheidszorg, humanitaire bijstand, onderwijs en sociaaleconomische ondersteuning; merkt echter op dat deze hulp alleen terechtkomt bij geregistreerde vluchtelingen, waardoor velen verstoken blijven van hulp; wijst er in dit verband op dat de toegang tot registratie in bepaalde Turkse provincies en steden sinds 2016 is bemoeilijkt, zoals is gemeld door ngo's als Amnesty International;
6. betreurt dat deze essentiële steun is toegekend in het kader van de Verklaring EU-Turkije; is bezorgd over de twee projecten ter ondersteuning van migratiebeheer, die samen goed zijn voor 80 miljoen EUR, gezien het gebrek aan toegang tot en toezicht op onder andere detentie-inrichtingen door nationale of internationale waarnemers⁸; wijst op de noodzaak om streng toezicht te houden en controles uit te voeren om de naleving van het Financieel Reglement te waarborgen; verzoekt de Commissie vaker verslag uit te brengen over de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije en vraagt haar ervoor te zorgen dat deze fondsen specifiek gericht zijn op vluchtelingenprojecten en niet voor andere doeleinden worden gebruikt; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de doelstellingen van de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije in overeenstemming zijn met de algemene beginselen, beleidsmaatregelen en doelstellingen van de EU, waaronder democratie, de rechtsstaat en de mensenrechten;
7. wijst op de belangrijke bijdrage van het Madad-fonds aan het bevorderen van de toegang tot basisdiensten zoals gezondheidszorg en onderwijs voor Syrische vluchtelingen, intern ontheemden en gastgemeenschappen in de buurlanden; is ingenomen met de recente goedkeuring van een bijstandspakket ten belope van 130 miljoen EUR om Syrische vluchtelingen en lokale gemeenschappen in Jordanië en Libanon te ondersteunen in het licht van de aanhoudende humanitaire crisis als gevolg

⁶ Ibid.

⁷ Speciaal verslag nr. 11/2017 van de Europese Rekenkamer, “Het EU-Trustfonds Bêkou voor de Centraal-Afrikaanse Republiek: ondanks enkele tekortkomingen een hoopvolle start”, 2017, blz. 36-39.

⁸ Landverslag van het Global Detention Project getiteld “Immigration detention in Turkey: a serial human rights abuser and Europe’s refugee gatekeeper”, oktober 2019.

van het voortdurende conflict in Syrië; dringt erop aan dat het Madad-fonds vlot in het nieuw meerjarig financieel kader (MFK) wordt opgenomen, zodat de reeds vastgelegde middelen efficiënt kunnen worden aanbesteed en gebruikt;

8. erkent dat sommige projecten van het EU-noodtrustfonds voor Afrika vitale steun hebben verleend, namelijk door te investeren in gezondheidszorg en onderwijs, economische ontwikkeling, het scheppen van banen en integratie op de arbeidsmarkt, voor zowel lokale gemeenschappen als vluchtelingen, met name voor kwetsbare groepen zoals vrouwen en jongeren; betreurt dat het EU-noodtrustfonds voor Afrika slechts een geringe impact heeft gehad op het vergroten van economische kansen en de werkgelegenheid, zoals ook is opgemerkt in de tussentijdse evaluatie, hoewel dit een van de vier hoofddoelen van het fonds is;
9. merkt op dat uit de tussentijdse evaluatie is gebleken dat de governance- en beheerstructuur van het EU-noodtrustfonds voor Afrika flexibel en efficiënt was en snelle besluiten opleverde op basis van een strategisch overzicht van de problemen en deskundig en toegewijd personeel; merkt op dat er geen verantwoording wordt afgelegd over en geen toezicht wordt gehouden op het EU-noodtrustfonds voor Afrika en blijft bezorgd over de governance van het fonds, het samenbrengen van EU-middelen die voor verschillende doelen zijn bestemd, de samenstelling van het bestuur en de regionale operationele comités van het fonds, waardoor sommige lidstaten op basis van een bijdrage van 3 miljoen EUR rechtstreekse beslissingen konden nemen over de besteding van EU-middelen, de ondoorzichtigheid van het proces voor de vaststelling en goedkeuring van projecten en het gebrek aan dialoog met lokale maatschappelijke organisaties en mensenrechtenorganisaties; wijst op het gebrek aan voorafgaande en doorlopende effectbeoordelingen met betrekking tot de beoogde bevolkingsgroepen en landen, met name wat de grondrechten betreft, en op het feit dat het gebruik van de middelen niet afhankelijk is gemaakt van de eerbiediging van de grondrechten;
10. benadrukt dat de EU-trustfondsen vooral gericht zijn geweest op de ondersteuning van landen bij het ontwikkelen van nationale en regionale strategieën voor migratiebeheer, het verbeteren van de capaciteit om irreguliere migratie, mensenhandel en migrantensmokkel te voorkomen en het bevorderen van duurzame en waardige terugkeer en re-integratie; benadrukt dat door de grote nadruk op doelstellingen 3 en 4 van het EU-noodtrustfonds voor Afrika wordt afgestapt van een holistische benadering van migratie; betreurt dat 37 % van het EU-noodtrustfonds voor Afrika is toegewezen aan maatregelen die bedoeld zijn om migratie te beperken en te verminderen, terwijl minder dan 9 % is toegewezen aan de aanpak van de oorzaken van migratie en gedwongen verplaatsing; merkt op dat minder dan 1,5 % van de middelen van het EU-noodtrustfonds voor Afrika was toegewezen aan reguliere migratiekanalen; wijst er echter op dat het beperken van de mobiliteit om migratie te ontmoedigen vaak indruist tegen de ontwikkelingsdoelstellingen omdat de armoede erdoor toeneemt en de grondrechten in de verdrukking raken;
11. herhaalt zijn verzoek aan de Commissie en de EU-agentschappen om hun samenwerking met derde landen die de mensenrechten van de betrokkenen in gevaar brengen of de mensenrechten niet volledig eerbiedigen, op te schorten of te herzien, met inbegrip van het opschorten van specifieke financiering en projecten; herhaalt in dit verband zijn verzoek aan de Commissie en de lidstaten om, gezien de ernstige schendingen van de mensenrechten van vluchtelingen, asielzoekers en migranten in

Libië, onder wie diegenen die op zee zijn onderschept, alle samenwerkingsactiviteiten met de bevoegde Libische autoriteiten op het gebied van de toezicht op zee en grensbewaking en -beheer die worden gefinancierd uit het EU-noodtrustfonds voor Afrika dringend te herzien en de tweede fase van het project “Steun voor geïntegreerd grens- en migratiebeheer” van het EU-trustfonds voor Afrika op te schorten totdat er duidelijke garanties zijn voor de eerbiediging van de mensenrechten, met inbegrip van de afschaffing van de wet die irreguliere migratie strafbaar stelt; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat onafhankelijke EU-organen en deskundigen transparante risicobeoordelingen uitvoeren in verband met de impact van door de EU gefinancierde projecten op de mensenrechten van migranten en vluchtelingen, alsook op de bredere bevolking in het betrokken land; dringt aan op de instelling van een onafhankelijk mechanisme voor toezicht op de mensenrechten en de vaststelling van duidelijke protocollen om op te treden in geval van schendingen van de grondrechten;

12. wijst erop dat het kader van het EU-noodtrustfonds voor Afrika en van de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije, alsook de eventuele opvolgers ervan, duidelijk moet worden afgebakend, met inbegrip van de omschrijving, monitoring en evaluatie van en verslaglegging over de projecten, zodat acties die uit het EU-noodtrustfonds voor Afrika en de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije worden gefinancierd, bijdragen tot de verwezenlijking van de specifieke doelstellingen van die fondsen en niet voor andere doeleinden worden gebruikt; dringt er bij de Commissie op aan ten minste een jaar nadat alle activiteiten van het EU-noodtrustfonds voor Afrika zijn voltooid een ex-postevaluatie uit te voeren en daarover verslag uit te brengen aan het Parlement; verzoekt de Commissie om maatschappelijke organisaties bij deze evaluatie te betrekken en bijzondere aandacht te besteden aan de impact van het fonds op ontwikkeling en de grondrechten, met bijzondere aandacht voor projecten in het kader van doelstellingen 3 en 4;
13. merkt bezorgd op dat samenwerking met derde landen inzake migratiebeheer via de snelle-responscomponent van het NDICI kan worden gefinancierd zonder dat de Commissie programmeringsdocumenten bekend moet maken of het maatschappelijk middenveld moet raadplegen en zonder het Parlement erbij te betrekken; wijst er in dit verband op dat moet worden gewaarborgd dat het MFK voor 2021-2027 gepaard gaat met een robuust mensenrechtenkader voor de identificatie, uitvoering en monitoring van toekomstige samenwerkingsprogramma's op het gebied van migratie; verzoekt de Commissie en de lidstaten om het NDICI en de internationale partnerschappen ervan te gebruiken om programma's voor de bescherming van vluchtelingen en migranten te bevorderen, in overeenstemming met het Europees en internationaal recht, en ervoor te zorgen dat officiële ontwikkelingshulp wordt gebruikt om duurzame menselijke ontwikkeling, democratie en de mensenrechten te ondersteunen en in stand te houden, ter bescherming van eenieder;
14. roept de EU op om de Verklaring EU-Turkije te herzien teneinde de eerbiediging van de mensenrechtennormen te waarborgen en ervoor te zorgen dat de humanitaire hulp en steun uit de faciliteit voor vluchtelingen in Turkije niet in het gedrang komen door politieke instabiliteit.

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	11.5.2021
Uitslag eindstemming	+: 52 -: 15 0: 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Magdalena Adamowicz, Katarina Barley, Pernando Barrena Arza, Pietro Bartolo, Nicolas Bay, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Clare Daly, Marcel de Graaff, Anna Júlia Donáth, Lena Düpont, Cornelia Ernst, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Andrzej Halicki, Evin Incir, Sophia in 't Veld, Patryk Jaki, Marina Kaljurand, Assita Kanko, Fabienne Keller, Peter Kofod, Łukasz Kohut, Moritz Körner, Alice Kuhnke, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Lukas Mandl, Nuno Melo, Roberta Metsola, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Nicola Procaccini, Emil Radev, Paulo Rangel, Diana Riba i Giner, Michal Šimečka, Birgit Sippel, Sara Skyttedal, Martin Sonneborn, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Annalisa Tardino, Tomas Tobé, Dragoş Tudorache, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Bettina Vollath, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	Abir Al-Sahlani, Damian Boeselager, Sira Rego, Rob Rooken, Domènec Ruiz Devesa, Isabel Santos

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE ADVISERENDE COMMISSIE

52	+
NI	Laura Ferrara, Martin Sonneborn
PPE	Magdalena Adamowicz, Vladimír Bilčík, Vasile Blaga, Ioan-Rareş Bogdan, Lena Düpont, Andrzej Halicki, Jeroen Lenaers, Lukas Mandl, Nuno Melo, Roberta Metsola, Emil Radev, Paulo Rangel, Sara Skyttedal, Tomas Tobé, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Javier Zarzalejos
Renew	Abir Al-Sahlani, Anna Júlia Donáth, Sophia in 't Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Maite Pagazaurtundúa, Michal Šimečka, Ramona Strugariu, Dragoş Tudorache
S&D	Katarina Barley, Pietro Bartolo, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Evin Incir, Marina Kaljurand, Łukasz Kohut, Juan Fernando López Aguilar, Javier Moreno Sánchez, Domènec Ruiz Devesa, Isabel Santos, Birgit Sippel, Bettina Vollath, Elena Yoncheva
The Left	Pernando Barrena Arza, Clare Daly, Cornelia Ernst, Sira Rego
Verts/ALE	Damian Boeselager, Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Damien Carême, Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Tineke Strik

15	-
15	-
ECR	Joachim Stanisław Brudziński, Jorge Buxadé Villalba, Patryk Jaki, Assita Kanko, Nicola Procaccini, Rob Rooker
ID	Nicolas Bay, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Marcel de Graaff, Peter Kofod, Annalisa Tardino, Tom Vandendriessche
NI	Milan Uhrík

0	0

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding

INFORMATIE OVER DE GOEDKEURING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

Datum goedkeuring	13.7.2021						
Uitslag eindstemming	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 100px;">+:</td> <td style="text-align: right;">100</td> </tr> <tr> <td>-:</td> <td style="text-align: right;">14</td> </tr> <tr> <td>0:</td> <td style="text-align: right;">16</td> </tr> </table>	+:	100	-:	14	0:	16
+:	100						
-:	14						
0:	16						
Bij de eindstemming aanwezige leden	<p>Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, Rasmus Andresen, Anna-Michelle Asimakopoulou, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Hildegard Bentele, Robert Biedroń, Dominique Bilde, Anna Bonfrisco, Udo Bullmann, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Olivier Chastel, Lefteris Christoforou, Włodzimierz Cimoszewicz, Antoni Comín i Oliveres, David Cormand, Katalin Cseh, Ryszard Czarnecki, Paolo De Castro, Tanja Fajon, José Manuel Fernandes, Anna Fotyga, Michael Gahler, Gianna Gancia, Eider Gardiazabal Rubial, Alexandra Geese, Vlad Gheorghe, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Valentino Grant, Klemen Grošelj, Elisabetta Gualmini, Francisco Guerreiro, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Andrzej Halicki, Valérie Hayer, Ero Heinäluoma, Niclas Herbst, Pierrette Herzberger-Fofana, Monika Hohlmeier, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Sandra Kalniete, Beata Kempa, Moritz Körner, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Joachim Kuhs, Zbigniew Kuźmiuk, İlhan Kılıç, Ioannis Lagos, Héléne Laporte, Pierre Larrouturou, David Lega, Janusz Lewandowski, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Jaak Madison, Pierfrancesco Majorino, Claudiu Manda, Thierry Mariani, Erik Marquardt, Margarida Marques, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Silvia Modig, Siegfried Mureșan, Javier Nart, Victor Negrescu, Andrey Novakov, Janina Ochojska, Jan-Christoph Oetjen, Jan Olbrycht, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Manu Pineda, Giuliano Pisapia, Karlo Ressler, Thijs Reuten, Michèle Rivasi, Jérôme Rivièrè, María Soraya Rodríguez Ramos, Bogdan Rzońca, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Nicolae Ștefănuță, Tineke Strik, Marc Tarabella, Hermann Tertsch, Nils Torvalds, Miguel Urbán Crespo, Nils Ušakovs, Johan Van Oortveldt, Hilde Vautmans, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Angelika Winzig, Isabel Wiseler-Lima, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok, Željana Zovko</p>						
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervangers	<p>Ioan-Rareș Bogdan, Andrea Cozzolino, Özlem Demirel, Herbert Dorfmann, Markéta Gregorová, Ewa Kopacz, Katrin Langensiepen, Gabriel Mato, Iskra Mihaylova, Marlene Mortler, Patrizia Toia, Mick Wallace, Milan Zver</p>						

HOOFDELIJKE EINDSTEMMING IN DE BEVOEGDE COMMISSIE

100	+
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Anna-Michelle Asimakopoulou, Traian Băsescu, Hildegard Bentele, Ioan-Rareș Bogdan, Lefteris Christoforou, Herbert Dorfmann, José Manuel Fernandes, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Andrzej Halicki, Niclas Herbst, Monika Hohlmeier, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Sandra Kalniete, Ewa Kopacz, Andrius Kubilius, David Lega, Janusz Lewandowski, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Gabriel Mato, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Marlene Mortler, Siegfried Mureșan, Andrey Novakov, Janina Ochojska, Jan Olbrycht, Karlo Ressler, Radosław Sikorski, Angelika Winzig, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko, Milan Zver
Renew	Petras Auštrevičius, Olivier Chastel, Katalin Cseh, Vlad Gheorghe, Charles Goerens, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Valérie Hayer, Moritz Körner, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Iskra Mihaylova, Javier Nart, Jan-Christoph Oetjen, Urmas Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Nicolae Ștefănuță, Nils Torvalds, Hilde Vautmans, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Robert Biedroń, Udo Bullmann, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Paolo De Castro, Tanja Fajon, Eider Gardiazabal Rubial, Raphaël Glucksmann, Mónica Silvana González, Elisabetta Gualmini, Eero Heinäluoma, Dietmar Köster, Pierre Larroutiour, Pierfrancesco Majorino, Claudiu Manda, Margarida Marques, Sven Mikser, Victor Negrescu, Demetris Papadakis, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev, Marc Tarabella, Patrizia Toia, Nils Ušakovs
Verts/ALE	Alviina Alametsä, Rasmus Andresen, David Cormand, Alexandra Geese, Markéta Gregorová, Francisco Guerreiro, Pierrette Herzberger-Fofana, Katrin Langensiepen, Erik Marquardt, Michèle Rivasi, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola Von Cramon-Taubadel

14	-
ECR	Charlie Weimers
ID	Dominique Bilde, Joachim Kuhs, Hélène Laporte, Jaak Madison, Thierry Mariani, Jérôme Rivière, Bernhard Zimniok
NI	Ioannis Lagos
The Left	Özlem Demirel, Manu Pineda, Miguel Urbán Crespo, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace

16	0
ECR	Ryszard Czarnecki, Anna Fotyga, Beata Kempa, Zbigniew Kuźmiuk, Bogdan Rzońca, Jacek Saryusz-Wolski, Hermann Tertsch, Johan Van Overtveldt, Witold Jan Waszczykowski
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi, Gianna Gancia, Valentino Grant
NI	Antoni Comín i Oliveres, Kostas Papadakis
The Left	Silvia Modig

Verklaring van de gebruikte tekens:

+ : voor

- : tegen

0 : onthouding